

2. MEMÒRIA DESCRIPTIVA i JUSTIFICATIVA. INFORMACIÓ

2. MEMÒRIA DESCRIPTIVA i JUSTIFICATIVA. INFORMACIÓ

2.1. TERRITORI i MEDI AMBIENT

2.1.1 Estructura bàsica del territori

El municipi de Sant Vicenç de Montalt, amb una superfície de 8,05 Km², es situa a la comarca del Maresme al llarg de la costa de llevant de Mataró, entre els municipis de Sant Andreu de Llavaneres i Caldes d'Estrac, envoltat pel nord i l'est pel municipi d'Arenys de Munt i Arenys de Mar, respectivament.

El terme municipal forma part del sector septentrional de la Serralada Litoral del massís de la serra del Corredor, estenent-se a peus del turó de Montalt, de 597 metres d'alçada, i al llarg de diverses rieres que davallen de la muntanya, com la riera del Balís que limita amb Sant Andreu de Llavaneres, la riera de Sant Vicenç, que travessa el poble de Sant Vicenç de Montalt, la riera dels Gorgs i la de Caldes que limiten a llevant.

Comprèn el municipi el poble de Sant Vicenç de Montalt i les urbanitzacions de Supermaresme i La Ferrera, i resseguint la costa per l'antic camí ral i la línia de ferrocarril, els nuclis de les Ànimes i el del passeig del Marquès de Casa Riera.

Es tracta d'un municipi molt ben comunicat mitjançant la carretera N-II amb Barcelona i la frontera francesa, l'autopista C-32 que travessa el municipi, amb Montgat i Palafolls i amb la resta de Catalunya i la carretera BV-5031 amb Mataró i Arenys de Munt, així com l'estació situada a Caldes d'Estrac que permet comunicar per ferrocarril amb la futura estació intermodal de la Sagrera de Barcelona situada a 40 km i amb l'estació de Girona a poc més de 55 km, i fins i tot per via aèria atès que es situa a prop de l'aeroport internacional de Girona-Costa Brava i més allunyat l'aeroport internacional de Barcelona-el Prat.

D'altra banda, Sant Vicenç de Montalt disposa d'una xarxa de carrers i camins locals que uneixen els nuclis de mar amb el de l'interior, destacant el camí d'en Balís i l'avinguda del Regadiu o la riera de Torrentbó. Disposava d'una zona muntanyosa de pins i alzines, així com d'una agricultura notablement reduïda davant la creixent segona residència i estiueig, havent-hi quasi desaparegut les vinyes que s'enlairaven pels vessants de la muntanya, conservant-se solament en una petita proporció els productes tradicionals.

La petita indústria tèxtil es manté dins unes discretes dimensions, en canvi, la funció residencial és molt important, trobant-se molt diferenciada les urbanitzacions dels blocs d'apartaments situats al barri marítim format a partir del segle XVIII, paral·lel al poble de dalt.

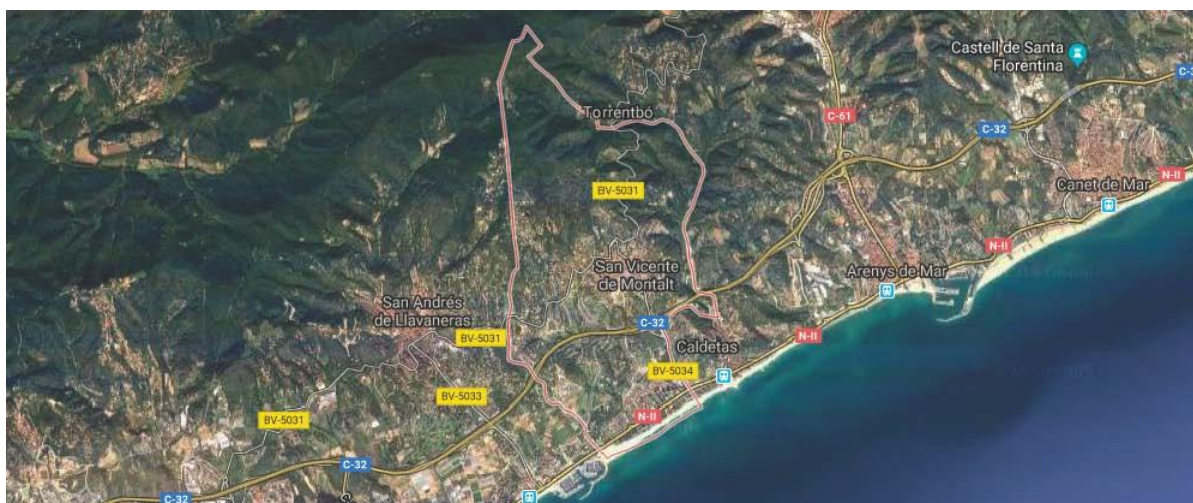

Situat a 142 metres d'altitud, el poble de Sant Vicenç es troba a l'interior del terme municipal conserva el caràcter tradicional, amb cases antigues dels segles XVIII i XIX que es van anar agrupant prop de l'església parroquial de Sant Vicenç de Montalt en carrers costeruts centrats per la plaça de l'Església on hi ha l'Ajuntament.

L'església parroquial, abans dita de Caldes o de Llaveneres, va ser bastida al segle XVI arran de la independència com a parròquia i al seu costat es troba l'antic ajuntament rehabilitat com a casa de cultura i biblioteca.

Entre les cases més notables existents al nucli urbà estan Can Móra, la masia de Can Brunet amb una torre de defensa quadrada, la casa Mongia amb una notable torre medieval i Can Coll, a l'entrada de la població. Al sector més pròxim a la mar hi ha l'antic convent dels germans Gabrielistes, voltat d'un gran parc, amb la notable torre del Baró.

Dins el terme municipal hi ha un bon nombre de masos antics, alguns de restaurats com Can Misser, Can Móra de Dalt, Can Riera, la Casa Nova, Can Montalt, Can Solà, Can Sègal, Castell de Ca l'Oliver o Can Milans del Bosc i Can Berto.

2.1.2 Evolució històrica

El poble de Sant Vicenç es va formar a partir de l'existència del castell de Monte Alt que s'estenia en terres entre la riera de Caldes i la capçalera de la riera d'Argentona en Dosrius, quedant restes de la seva construcció en el cim del Montalt, datant el primer document històric en l'any 1017.

En la segona meitat del segle XII consta l'existència de l'església de Sant Vicenç que presidia una població rural disseminada en masos, de la que formava part dins el terme del castell de Mataró, de jurisdicció reial, separant-se de la vila de Mataró en 1552, assolint la seva independència en 1577 segons consta al decret del bisbe Joan Dimes Lloris, confirmant-se com un municipi propi en l'any 1584.

De la vida social dels primers anys del segle XX se'n coneixen ben poques dades, però se sap que es visqué el fenomen de la fil·loxera que provocà un reciclatge forçós dels conreus en quedar destruïdes les vinyes existents.

No obstant els treballs artesans i l'agricultura eren les bases principals de l'economia dels santvicentins, ben anomenats des d'antuvi, per l'apel·latiu "xurravins" si tenim en compte que el xerroviu és un ocell, de magnífic cant, que freqüentava les vinyes i Sant Vicenç.

Però no va ser fins l'any 1935, quan la Generalitat de Catalunya n'aprova el nom actual de Sant Vicenç de Montalt, després d'una breu etapa en què s'anomenà Llavaneres de Montalt.

I no va ser fins a mitjans del segle XX quan es començà a desenvolupar una incipient activitat industrial i prengué una gran rellevància el sector de la construcció i el turisme. Poc a poc, Sant Vicenç, com moltes d'altres poblacions veïnes, entrava de ple en una roda de la modernitat amb l'arribada del transport públic, l'electricitat, el subministrament d'aigua, etc.

Així, destaca l'inici de les obres del grup d'habitatges protegits "Grup de Nostra Senyora de Montserrat" en l'any 1946, la inauguració de la pavimentació i enllumenat del passeig del Marquès de Casa Riera o la inauguració en de la línia de transport regular d'autoòmnibus Casas en l'any 1957, entre d'altres, com per exemple la inauguració en l'any 1964 de les noves escoles, el grup de habitatges de Montaltnou en l'any 1971 o el casal d'avis en l'any 1976, fent que el municipi arribés als 1.000 habitants a la dècada dels 70.

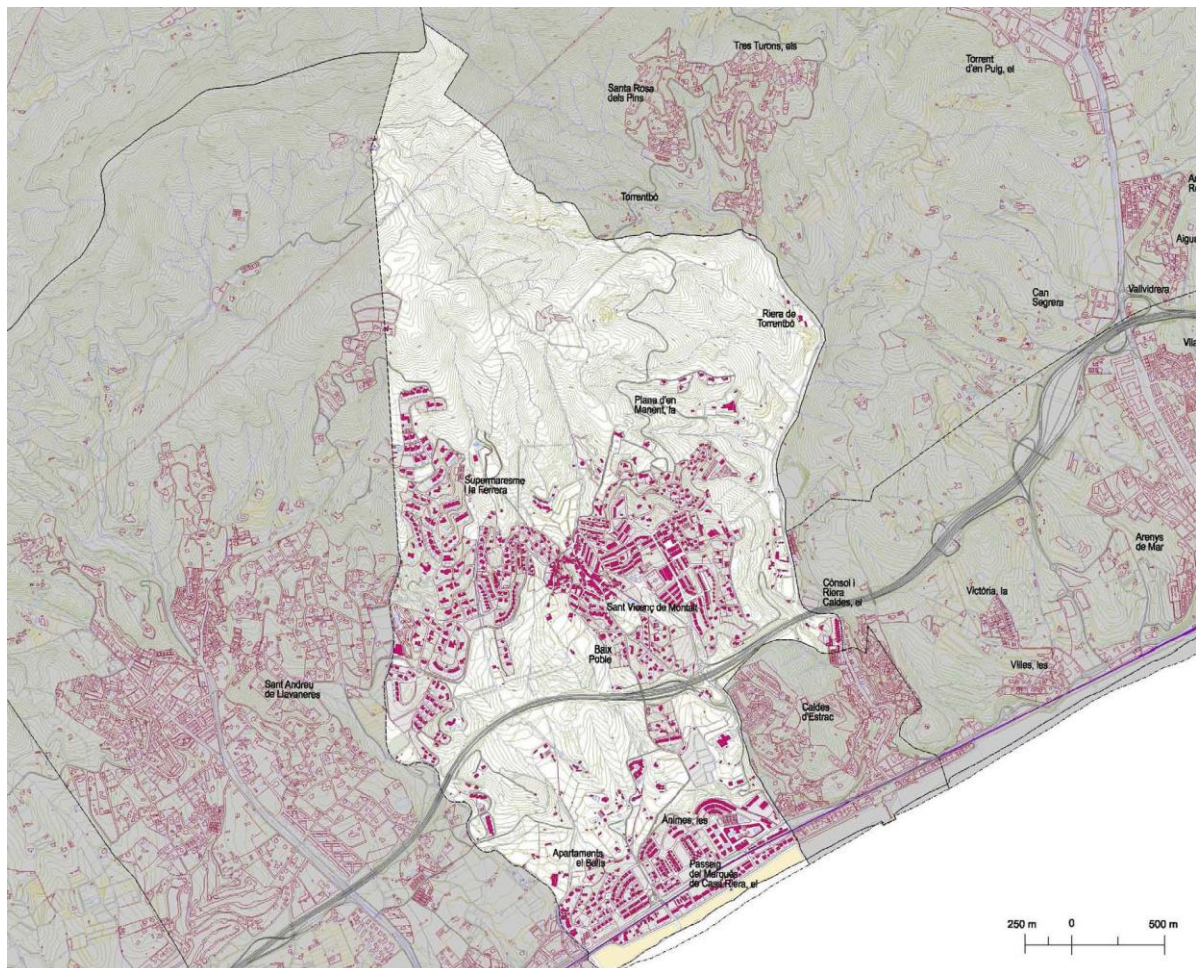
Al llarg dels anys següents cal destacar les obres d'infraestructura i sanejament municipal del nucli urbà i de les urbanitzacions, la construcció de diversos equipaments i els plans urbanístics els quals han permès un important augment de la població, assolint avui dia més dels 6.250 habitants.

2.1.3 Marc físic

El terme municipal de Sant Vicenç de Montalt es situa a la vora de la costa mediterrània de la comarca del Maresme, limitant:

- al nord, amb els municipis de Dosrius, Arenys de Munt i Arenys de Mar,
- a l'est, amb els municipis d'Arenys de Mar i de Caldes d'Estrac,
- al sud, amb el mar Mediterrani,
- i a l'oest, amb els municipis de Sant Andreu de Llavaneres i de Dosrius.

La majoria de la població es concentra al casc urbà, si bé cal tenir present l'existència de diverses masies i cases rurals en sòl no urbanitzable.

Climatologia

Sant Vicenç de Montalt té un clima mediterrani de tipus Litoral Central. La precipitació mitjana anual oscil·la entre els 550 mm i 800 mm, assolint-se els valors més alts al nord i a l'àrea del Montnegre i els més baixos al pobles costaners del sud de la comarca. L'estació plujosa és la tardor i la seca l'estiu.

Pel que fa a la temperatura, els hiverns són moderats, amb mitjanes de 8 °C a 10°C, i els estius calorosos, entre 22 °C i 23 °C de mitjana, comportant una amplitud tèrmica anual moderada. Només hi pot glaçar del novembre al març.

Així, cap a l'interior és més fred i humit, amb caràcter que sembla continental, en canvi el vessant orientat a marina té un clima més sec i amb temperatures més suaus. Cal destacar els episodis de fortes pluges que, especialment a la tardor, que provoquen riades en la conca del municipi.

Geologia

Des del punt de vista geològic, es poden diferenciar dues unitats com és el cas de la Serralada Litoral, que constitueix l'eix i zona culminant de la comarca del Maresme, i la Plana Litoral, que correspon a una estreta plataforma de terreny desenvolupada al peu de la Serralada, que s'estén des del turó de Montgat fins a la Tordera.

La Serralada Litoral està constituïda per materials paleozoics granítics i metamòrfics principalment, on els materials metamòrfics, encaixants de la intrusió granítica i pràcticament restringits a la serra del Montnegre, al terç nord de la comarca, estan afectats tant pel metamorfisme regional de l'orogènia hercínica com pel metamorfisme de contacte originat per aquesta intrusió. Estan formats per pissarres, calcàries, lidites, gresos i conglomerats, amb una edat que va des del Cambroordovicià al Carbonífer.

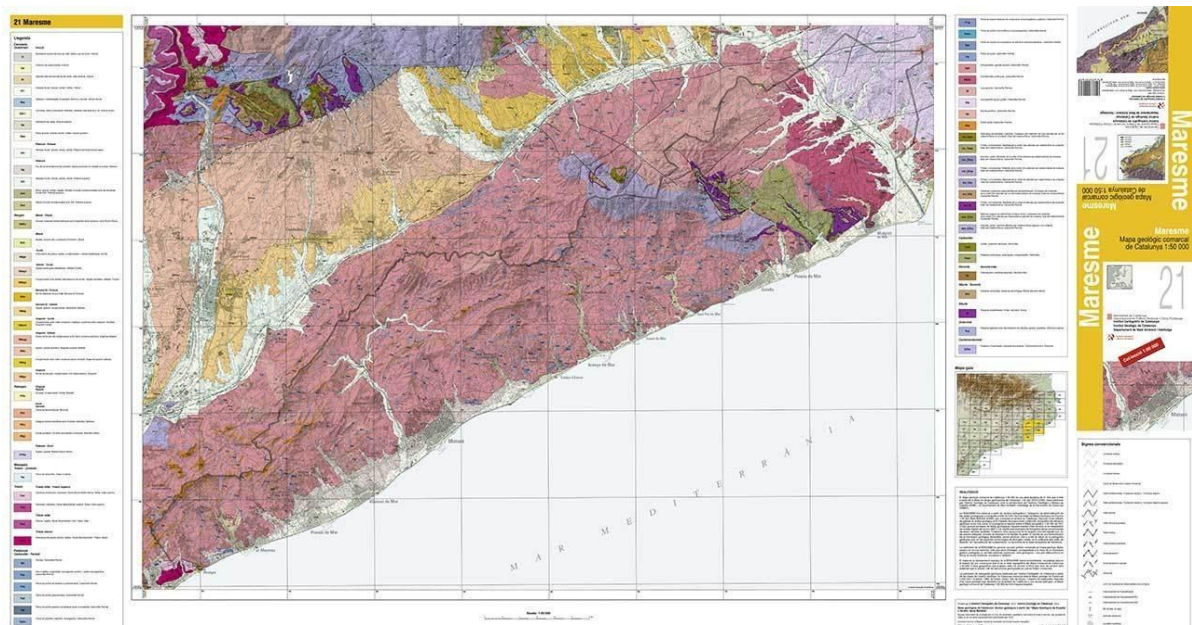
En canvi, la Plana Litoral està formada per sediments quaternaris d'origen continental originats pel desmantellament dels materials que formen la Serralada Litoral, per tant la seva gènesi, geometria i dinàmica deposicional està sobretot lligada al batòlit granític, el qual els ha proporcionat la seva gran homogeneïtat.

Tot el Maresme forma part d'un gran bloc aixecat limitat per dues falles de caràcter distensiu de direcció NE-SW, com és la falla del Vallès que correspondria a la vora o límit Nord del bloc i que posa en contacte els materials miocènics de la depressió del Vallès amb els paleozoics de la Serralada Litoral, i una altra falla al Sud que marca la línia de costa.

Existeix un altre sistema de falles perpendicular a l'anterior que divideix el relleu de la Serralada Litoral en una sèrie de subunitats estructurals, que de Sud a Nord, es distribueixen en els diversos massissos i blocs com és el cas del Montalt de 598 metres d'altura. Aquest sistema de falles és el que ha permès la implantació de la xarxa de rieres i torrents, que drenen els materials de la Serralada Litoral i desemboquen al mar.

El relleu en direcció sud-nord es fa sobtadament abrupte i on la xarxa de torrents tributaris del torrent de Gironella i de les rieres del Balís, de Sant Vicenç, del Gorg i de Caldetes s'encaixen profundament. La morfologia d'aquest relleu ha estat molt manipulada per l'activitat humana, diferenciant-se com tres unitats geomorfològiques diferents:

- 1) La Serralada constituïda bàsicament per materials granítics i metamòrfics, travessats per multitud de dics de tipus porfíric i aplític, de direccions NE-SW, aproximadament paral·leles a l'actual disposició de la Serralada. Està format majoritàriament per zona forestal que ocupa la meitat del municipi de Sant Vicenç de Montalt, i a on es concentren els terrenys amb pendents.
- 2) La Plana Litoral, on acaben de forma sobtada els relleus de la Serralada i constituïda per una plataforma horitzontal d'uns 500 m d'amplada mitjana i que s'estén de SW al NE, només interrompuda entre Caldes d'Estrac i Calella. Aquesta plana està constituïda per materials detrítics d'edat quaternària com graves, sorres i argiles, sedimentats al llarg de la història geològica pels torrents i rieres que drenaven la Serralada, i que responen a un model de ventalls al·luvials interdigitats amb variacions de mida de gra dels sediments tant en sentit vertical com lateral.
- 3) Els materials al·luvials actuals com a dipòsits de peudemont i sediments actuals de les rieres, que omplen les valls de rieres i torrents.

Orografia i geomorfologia

Pel que fa a la geomorfologia, Sant Vicenç de Montalt es caracteritza per ser bàsicament muntanyós formant part del massís del Montalt que determina pendents elevades al nord del municipi, i una vessant orientada cap al mar produïda pel trencament de la plana al·luvial de la Tordera.

Situat a una altitud de 143 metres es troba el poble de Sant Vicenç, assolint el punt més elevat del municipi en el Montalt, de 596 metres d'altura.

La combinació entre el vessant de muntanya i la vessant de mar, afavoreix clarament que en la majoria del terme municipal tingui pendents superiors al 20%.

Hidrologia

Pel què fa a la hidrologia, la xarxa hidrogràfica del Maresme que afecta al municipi de Sant Vicenç de Montalt ve marcada pels cursos litorals que neixen a la serra del Corredor i que desembiquen a mar Mediterrani després de drenar a altres rieres, de pocs quilòmetres de recorregut, pendents elevats, conques reduïdes i altament urbanitzades i amb avingudes sobtades de les seves rieres i amb efectes, de vegades catastròfics.

a) Estat dels espais fluvials

D'acord amb la pluviometria mediterrània de la zona, les rieres i torrents són de règim majoritàriament esporàdic o estacional que només porten aigua quan hi ha pluges prou importants. A les èpoques de pluges intenses poden portar cabals molt importants i generar pics alts en pocs minuts. Les rieres i rambles es caracteritzen per ser de recorreguts curts i d'elevat pendent. Altres torrents que drenen el territori són cursos fluvials de menor recorregut i que sovint recorren força encaixats.

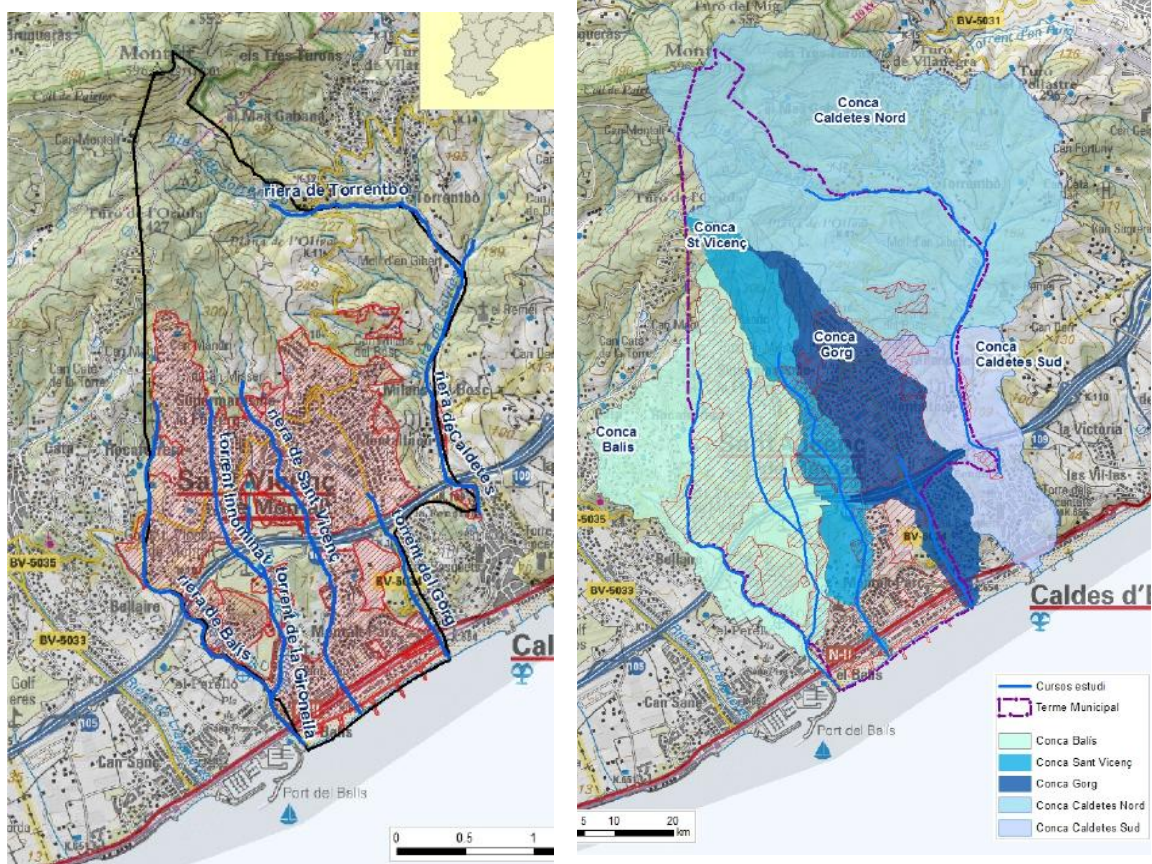
En el cas de Sant Vicenç de Montalt, la riera de més entitat és la que genera la conca de Caldetes, que vessa cap a Caldes d'Estrac, i que disposa de torrents tributaris com el torrent de la Font de l'Avi, de la Font de la Poma i el Fondo de Can Solà, així com el del Torrentbó que limita parcialment amb el terme municipal. Físicament la riera de Caldetes al seu pas pel municipi el fa mitjançant al camí de la riera de Torrentbó, el qual passa a ser asfaltat un cop entra a zona urbana.

Les altres rieres que entren en contacte amb l'entorn urbà són:

- La riera del Gorgs o torrent del Canyadell, fa límit natural entre els termes municipals de Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac, i un dels seus tributaris és el torrent de Sot de Can Marial. Té un recorregut en superfície, excepte en alguns trams coberts per sota l'autopista observant-se algun desbordament al llarg dels seus últims 300 metres, a l'alçada de la N-II i la línia del ferrocarril.
- La riera de Sant Vicenç o torrent del Ranxo, que desemboca canalitzada a la platja. Circula pel territori de forma encaixada fins que arriba a la part baixa del municipi de forma més planera, on, per la

presència d'alguna obra de drenatge amb manca de capacitat, s'han detectat desbordaments pels seus carrers laterals.

- La riera de Balís, fa límit amb Sant Andreu de Llavaneres, i és la segona conca més gran existent al municipi, que inclou la riera de Gironella i els seus afluents. Les dues rieres, que circulen a cel obert en gran part del seu recorregut, estan força encaixades, i en alguns trams es troben endegades amb marges d'escullera o mitjançant els murs o terraplens de les infraestructures lineals que transcorren paral·lelament o de les edificacions pròximes. No es caracteritza per provocar grans desbordaments.

Si bé no es disposa de dades referents a la qualitat del bosc de ribera, els boscos de ribera ben constituïts han desaparegut pràcticament del municipi, només conservant-se alguns fragments en les rieres des Gorgs i de Sant Vicenç.

Tots aquests espais fluvials són ambients molt vulnerables, pel fet de que qualsevol alteració, tant en la qualitat de l'aigua (abocaments d'aigües negres), la vegetació (tala de les riberes), els materials sedimentats (extracció de sediments de la llera), repercuteix negativament, provocant una degradació d'aquests ambients i dels sistemes que en depenen d'ells (vegetació i poblament faunístic).

En definitiva, el conjunt de la xarxa hidrogràfica i l'espai fluvial que conformen les rieres Sant Vicenç de Montalt configuren un sistema de desguàs de l'escorrentia superficial del sector més meridional de les serres del Montnegre i el corredor, i en general de la zona fluvial (llera i les riberes), que malgrat no trobar-se en un bon estat, mantenen un cert interès natural i és tracta d'un espai d'interès connector ecològic i paisatgístic amb els espais forestals i de conreus del municipi.

b) Zones inundables

Des de un punt geomorfològic, les superfícies potencialment inundables es localitzen en les rieres de Sant Vicenç i des Gorgs.

c) Aqüífers

En el context hidrogeològic general, el municipi se situa dins de la unitat hidrogeològica 305 "Àrea paleozoica i granítica de Collserola-Maresme" del Mapa d'àrees hidrogeològiques de Catalunya (2016). La massa d'aigua subterrània amb una certa entitat més propera que afecta el terme és la que l'Agència

Catalana de l'Aigua, en el document IMPRESS elaborat en aplicació de la Directiva Marc de l'Aigua (DMA), ha caracteritzat i anomenat com "Maresme", que inclou tant els aqüífers locals en medis de baixa permeabilitat als granits com els aqüífers en materials quaternaris.

Es tracta d'aqüífers lliures i predominantment porosos, la qual cosa els confereix una vulnerabilitat intrínseca elevada. Això ha portat a que tot el terme municipal estigui inclòs dins de la delimitació de l'aqüífer protegit de l'Alt Maresme, d'acord amb l'annex 2 del *Decret 328/1988, d'11 d'octubre, pel qual s'estableixen normes de protecció i addicionals en matèria de procediment en relació amb diversos aqüífers de Catalunya*.

Així mateix, el municipi es troba també inclòs en una zona considerada vulnerable en relació amb la contaminació per nitrats procedents de les activitats agràries segons el *Decret 283/1998, de 21 d'octubre, de designació de les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries*. Per aquesta raó hi són aplicable les mesures establertes en el programa d'actuació aplicable a les zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats que procedeixen de fonts agràries i de gestió de les dejeccions ramaderes aprovat per la Generalitat de Catalunya, relacionades principalment amb la gestió de les activitats ramaderes i dels seus residus.

Qualitat atmosfèrica

Respecte la qualitat atmosfèrica, Sant Vicenç de Montalt està situat en la Zona de Qualitat de l'Aire (ZQA) 7 Maresme, que per les seves característiques (franja litoral separada de l'interior per muntanyes) presenta les mateixes condicions de dispersió que l'Àrea de Barcelona.

Atesa la menor ocupació de sòl urbanitzat i població, així com una marcada estacionalitat en la població a causa del turisme, presenta uns nivells mitjans d'emissions difuses provinents de les d'activitats domèstiques i del trànsit urbà, amb vies interurbanes amb trànsit intens i IMD superiors als 10.000 vehicles per dia. Tenint en compte les mesures realitzades a les estacions de control de la ZQA, especialment la més propera (Mataró), es pot concloure que s'hi compleixen els objectius de qualitat atmosfèrica.

D'altra banda, respecte l'escenari acústic, el transport, concretament la circulació de vehicles per la xarxa viària del municipi, constitueix la principal font emissora de soroll. El municipi disposa d'un mapa de capacitat acústica aprovat pel Ple de l'Ajuntament que s'ajusta al *Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el reglament de la Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació acústica* i se n'adapten els annexos.

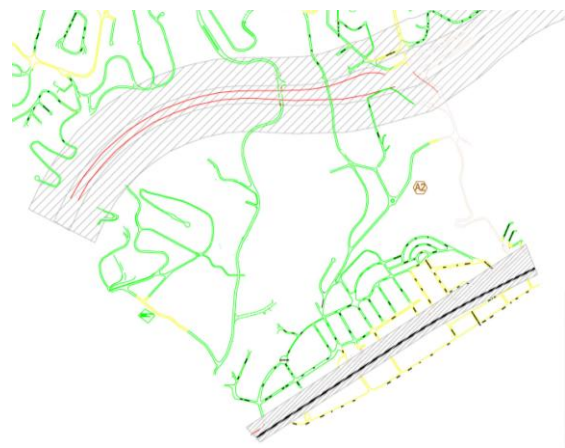
Així, la major part del nucli urbà està classificat com a zona de sensibilitat acústica alta (A) ja que comprèn sectors del territori que admeten una percepció baixa del soroll, en concret "zones urbanes amb predomini del

sòl d'ús residencial" (A4). Només alguns carrers principals com l'avinguda Montalnou, l'avinguda Nostra Senyora de Montserrat, el carrer Riera del Gorg, l'avinguda dels Països Catalans, la carretera N-II i el passeig del Marquès de Casa Riera, es consideren zona de sensibilitat acústica moderada (B), i específicament de "coexistència de sòl residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents" (B1). En canvi, l'illa delimitada pel carrer Josep Brunet, drecera les Eixides i el carrer Riera del Gorg, ocupada per una activitat d'elaboració de tèxtil tècnic, es troba classificada de sensibilitat acústica baixa (C), concretament de "predomini de sòl d'ús industrial" (C2).

En aquest sentit, l'Ajuntament ha adoptat com a normativa local de referència al municipi el model A de l'Ordenança reguladora del soroll i les vibracions elaborada l'any 2010 per l'antic Departament de Medi Ambient i Habitatge amb la col·laboració de la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, l'antiga Àrea de Medi Ambient de la Diputació de Barcelona i la Xarxa de Ciutats i Pobles cap a la Sostenibilitat.

Mapa de capacitat acústica de Sant Vicenç de Montalt (sector nord)

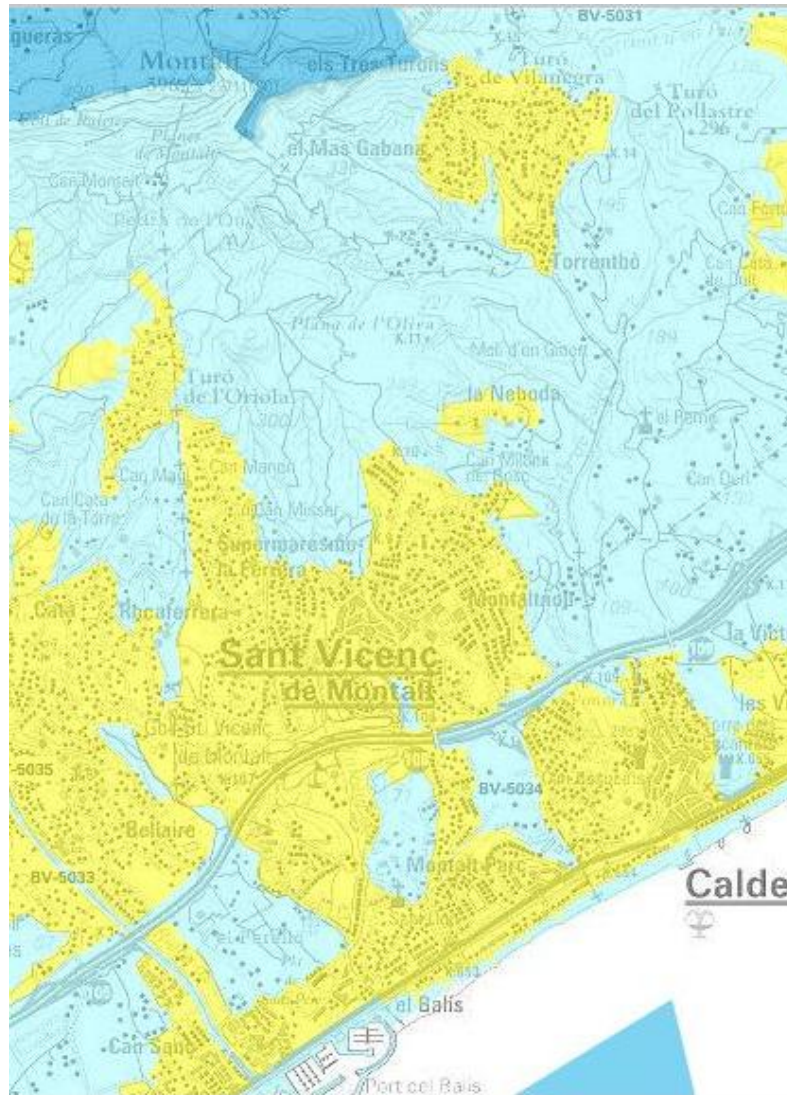

Mapa de capacitat acústica de Sant Vicenç de Montalt (sector sud)

Respecte les fonts de contaminació lumínica del municipi són les lluminàries dels sectors residencials i turístiques dels nuclis urbans i dels equipaments, especialment els esportius.

Segons el Mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa aprovat per l'antic Departament de Medi Ambient i Habitatge d'acord amb la normativa vigent, les zones urbanes del municipi, el nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i les urbanitzacions, estarien qualificats com a E3 "àrees incloses en àmbits territorials que admeten una brillantor mitjana". La resta del municipi es considera E2 "àrees incloses en àmbits territorials que només admeten una brillantor reduïda". Fora del terme municipal però adjacent a aquest, el territori que forma part de l'espai del PEIN i la Xarxa Natura 2000, el Parc del Montnegre i el Corredor gaudeix de la màxima protecció (E1) que preveu la legislació actual.

Per últim, respecte la contaminació electromagnètica, les mesures dels camps electromagnètics realitzades al turó del Balís dins del projecte de Governança Radioelèctrica de la Generalitat de Catalunya han donat un valor mitjà de 0,56 V/m, 50 vegades inferior al valor màxim indicat a la normativa (28,00 V/m).

Font: Servei Interactiu de Mapes Ambientals (SIMA). Generalitat de Catalunya.

2.1.4 Sistemes naturals

De l'anàlisi dels sistemes naturals i el paisatge del municipi, documentació ambiental del Pla (Document Inicial Estratègic en aquesta fase) serà l'encarregada de fer-ne un anàlisi i avaluació més acurats. No obstant això, a continuació es realitza una caracterització del paisatge, es descriuen els espais naturals, els elements de flora i fauna d'interès, les figures de protecció del patrimoni natural i s'analiza la connectivitat ecològica del territori.

Vegetació i usos del sòl

Gairebé la meitat de la superfície del terme municipal és forestal, majoritàriament format per boscos (pinedes, alzinars, suredes i castanyedes), però també per plantacions fustaneres (coníferes i pollancre), matollars i prats.

La major part del sòl forestal del municipi es concentra a la meitat nord, la més muntanyosa i elevada, però també en alguns vessants de la part central, on es troba el nucli urbà, així com en algunes clapes incloses dins de l'àrea urbanitzada. Enmig d'aquest recobriment forestal pràcticament continu es troben alguns camps de conreu vinculats a antigues explotacions agrícoles.

La meitat sud, tot i que es troba fortament urbanitzada i travessada per nombroses infraestructures de transport (autopista, carreteres i ferrocarril), presenta nombrosos claps de vegetació natural entremig, la qual cosa dona a molts sectors urbans del municipi un aspecte general de ciutat-jardí. L'existència del camp de golf situat enmig de zones residencials accentua encara més aquest efecte.

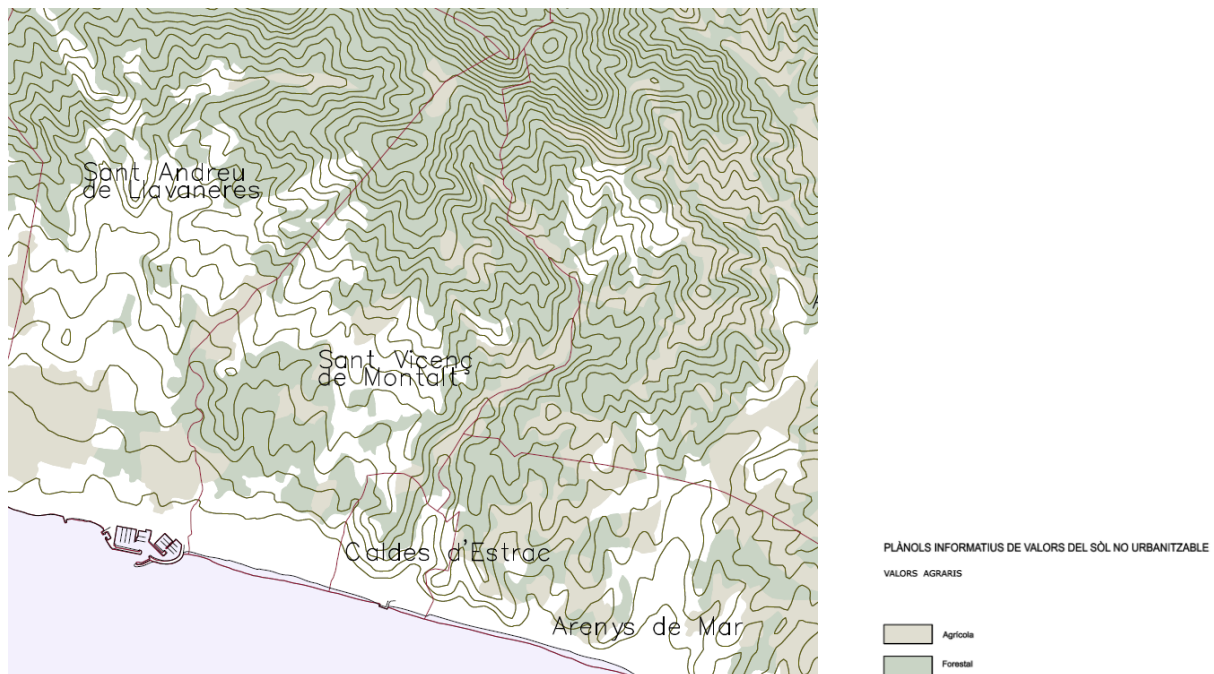
D'altra banda, el terme municipal de Sant Vicenç de Montalt es troba emmarcat, biogeogràficament, dins la regió mediterrània i el seu paisatge vegetal hauria d'estar dominat per alzinars i suredes. La vegetació potencial (o clímax) seria l'alzinar litoral (*Quercetum ilicis galloprovinciale*) i la sureda (*Quercetum ilicis galloprovinciale suberetosum*). La vegetació potencial al fons de les valls més humides de les rieres, per les elevades condicions d'humitat, estaria representada per comunitats de ribera, com les vernedes (*Carici-Alnetum*), omedes (*Lithospermo-Ulmetum minoris*) i gatelledes (*Carici-Salicetum catalaunici*). Resseguint alguns fons de valls també hi trobaríem avellanoses (*Polysticho-Coryletum*) i freixenedes (*Brachypodio-Fraxinetum*).

En canvi, la vegetació autòctona ha quedat relegada a les parts més elevades, amb mostres d'alzinar i sureda al vessant meridional del Montalt i en algunes obagues i fondalades, esquitxades amb algun peu de roure africà (*Quercus canariensis*). Entre aquest cim i el Coll de la Ferradura es troben també castanyedes. La resta de l'espai forestal - majoritàriament antics terrenys agrícoles abandonats - està ocupat per una coberta més o menys contínua de pinedes de pi pinyer (*Pinus pinea*) amb sotabosc de brolles acidòfiles, amb alguna clariana ocupada per aquestes mateixes brolles d'estepes i brucs (*Cisto-Sarothamnetum catalaunici*) o comunitats herbàcies com els prats sabanoides d'albellatge (*Hiparrhenietum hirtum-pubescentis*), els llistonars (*Trifolio-Brachypodietum retusi*), etc. També s'hi troben plantacions fustaneres de coníferes.

D'altra banda, en els fons d'alguns torrents i rieres estan ocupats per plantacions de pollancre (*Populus sp.*) i plàtans (*Platanus sp.*), o per bardisses (*Rubo-Corarietum*).

Altrament, els conreus agrícoles, majoritàriament herbàcies de secà, actius o abandonats, es concentren en alguns replans de la part muntanyosa com les planes de Montalt, de l'Oliva i d'en Ferran. Així mateix, en les

proximitats del nucli urbà resten algunes explotacions agropecuàries actives en Can Móra de Dalt, Pla d'en Pol, Can Sot del Camp i Can Segal, entre d'altres, dedicades sobretot als conreus herbacis intensius d'hortalisses, flors, maduixeres, etc.

Tal com s'ha comentat, una part de la superfície municipal està ocupada per camps de golf com es el cas del Golf Sant Vicenç de Montalt i l'Escola de Golf HCP1, més o menys extensos.

Respecte a les platges la forta alteració humana ha comportat la desaparició de la vegetació típica dels sorral, de manera que només s'hi troben alguns peus aïllats de plantes de caràcter nitrohalòfil (*Cakile maritima*, *Glaucium flavum* i *Xanthium echinatum subsp. italicum*). Encara que no existeixen trams de costa rocosa al municipi als espigons de blocs que delimiten i protegeixen les platges es troben algunes comunitats litorals pròpies de substrats rocósos, tot i que menys desenvolupades que les que hi ha als penya-segats i roques naturals.

Per últim, al fons marí enfront de la costa de Sant Vicenç de Montalt i Caldes d'Estrac, a menys de 500 metres de distància i a poca profunditat, es troben herbassars de fanerògames marines (*Cymodocea nodosa*).

Fauna

La varietat d'ambients del municipi, especialment a la zona muntanyosa, com a la resta de les serralades del Montnegre i el Corredor: forestals, espais oberts i conreus, ambients humits, etc., afavoreix la seva diversitat faunística.

a) En ambients forestals

Les masses boscoses (alzinars, suredes i pinedes) són l'hàbitat d'espècies de mamífers com el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), el senglar (*Sus scrofa*), l'esquirol (*Sciurus vulgaris*), rapinyaires diürnes com l'astor (*Accipiter gentilis*) i l'esparver (*Accipiter nisus*) o nocturnes com el gamarús (*Strix aluco*), així com altres ocells forestals com el tudó (*Columba palumbus*), el cucut (*Cuculus canorus*), el picot verd (*Picus viridis*), el cargolet (*Troglodytes troglodytes*), el pit-roig (*Erithacus rubecula*), el rossinyol (*Luscinia megarhynchos*), la merla (*Turdus merula*), el tallarol de casquet (*Sylvia atricapilla*), el mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*), el mosquiter comú (*Phylloscopus collybita*), el bruel (*Regulus ignicapilla*), la mallerenga cuallarga (*Aegithalos caudatus*), la mallerenga petita (*Peroparus ater*), la mallerenga blava (*Cyanistes caeruleus*), la mallerenga carbonera (*Parus major*), el raspinell (*Certhia brachydactyla*), el gaig (*Garrulus glandarius*), el pinsà (*Fringilla coelebs*), etc.

També es trobem rèptils com el vidriol (*Anguis fragilis*).

b) En espais oberts i conreus

Representades per les superfícies ocupades per brolles i prats, així com pels camps de conreu que ocupen extensions limitades enmig de les masses forestals - o a la plana, envoltades de zones urbanes -, són l'hàbitat d'alguns rèptils com la sargantana cuallarga (*Psammotromus algirus*), la sargantana cendrosa (*Psammotromus edwardsianus*) o la serp verda (*Malpolon monspessulanus*), rapinyaires nocturnes com el mussol (*Athene noctua*), i d'altres ocells com la perdiu (*Alectoris rufa*), la tórtora (*Streptopelia turtur*), el cucut reial (*Clamator glandarius*), l'abellerol (*Merops apiaster*), la puput (*Upupa epops*), la cuereta blanca (*Motacilla alba*), el bitxac (*Saxicola torquata*), el trist (*Cisticola juncidis*), la bosqueta (*Hippolais polyglotta*), el tallarol de garriga (*Sylvia cantillans*), el tallarol de cap negre (*Sylvia melanocephala*), el papamosques gris (*Muscicapa striata*), el capsigrany (*Lanius senator*), l'estornell negre (*Sturnus unicolor*), el pardal xàrrec (*Passer montanus*), el gafarró (*Serinus serinus*), el verdum (*Carduelis chloris*), la cadenera (*Carduelis carduelis*) i el gratapalles (*Emberiza cirlus*).

c) En zones urbanes

A les zones urbanitzades o periurbanes trobem ocells com la tórtora turca (*Streptopelia decaocto*), el falciot negre (*Apus apus*), l'oreneta comuna (*Hirundo rustica*), l'oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*), la garsa (*Pica pica*), l'estornell vulgar (*Sturnus vulgaris*) i el pardal comú (*Passer domesticus*).

També és l'hàbitat d'espècies antropòfiles de rèptils com la sargantana iberoprovençal (*Podarcis liolepis*) i el dragó (*Tarentola mauritanica*).

d) Ambients humits

Als torrents i rieres, així com en altres zones humides, podem trobar ocells típics d'aquests ambients com el rossinyol bord (*Cettia cetti*). També hi trobem espècies exòtiques introduïdes recentment com el bec de corall senegalès (*Estrilda astrild*) i el bec de corall de galta taronja (*Estrilda melpoda*).

Pel que fa als amfibis, vinculats especialment als punts d'aigua (basses), trobaríem el gripau comú (*Bufo spinosus*), el gripau corredor (*Bufo calamita*) i la granota verda (*Pelophylax perezi*).

Espais naturals protegits

A l'extrem nord del municipi de Sant Vicenç de Montalt limita amb el Parc del Montnegre i el Corredor, espai inclòs en el Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN) i en la Xarxa Natura 2000.

Hàbitats d'interès comunitari

En relació als hàbitats qualificats d'interès comunitari, a l'Annex I de la *Directiva 97/62/UE* (que actualitza la *Directiva 92/43/UE*), *relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres*, coneguda com a *Directiva d'hàbitats*, en el terme municipal de Sant Vicenç de Montalt es localitzen mostres dels següents hàbitats (no prioritaris):

- Pinedes de pi pinyer, que correspondrien al codi 9540 "Pinedes mediterrànies".
- Alzinars litorals i suredes, codi 9340 "Alzinars i carrascars".
- Castanyedes, codi 9260 "Castanyedes".

Connectivitat ecològica

Actualment, els principals objectius de la protecció de l'entorn natural i de la sostenibilitat, s'emmarquen en la conservació de la diversitat biològica, per tant en la restauració i manteniment dels hàbitats i dels seus corredors connectius. Els espais naturals, no són elements territorials simples i estàtics sinó, estructures complexes immerses en matrius territorials més àmplies i sotmeses a una dinàmica constant.

En aquest sentit, la justificació de la connectivitat ecològica és triple:

- 1) La necessitat vital que tenen els sistemes naturals de mantenir els fluxos d'energia i de matèria.

- 2) La necessitat de conservar poblacions (o metapoblacions) i hàbitats superiors als mínims viables, és a dir, que no estiguin condemnats a desaparèixer per causes naturals.
- 3) La necessitat de disposar d'una mena "d'assegurança de vida o de salut" per als sistemes naturals, davant de les incerteses polítiques, econòmiques i de canvi climàtic, així com davant de fenòmens catastròfics, com ara el foc (Mallarach, 2001).

La meitat nord del municipi, la més muntanyosa i forestal, així com la vall de la riera de Caldes fins al límit de terme amb Caldes d'Estrac, com a integrant d'una gran àrea nucli al voltant de les serres del Montnegre-Corredor, reconeixen així la seva continuïtat amb aquest espai natural. Tanmateix, no s'identifica cap curs fluvial com d'interès connector, ni es localitza tampoc cap àrea crítica per a la connectivitat ecològica. Sí que es reconeix l'interès per a la connectivitat que presenta la matriu territorial formada per la resta d'espai no urbanitzat del municipi.

D'altra banda, la meitat nord del municipi, situada al vessant meridional de la Serralada Litoral, presenta una continuïtat gairebé total pel que fa a la vegetació i usos del sòl amb la resta de les serres del Montnegre-Corredor, la qual cosa afavoreix la permeabilitat i la connectivitat ecològica d'aquesta zona amb aquest espai natural.

No obstant però, l'existència de nombrosos sectors urbans a la part central i sud del municipi, que constitueixen gairebé un continu - amb l'excepció d'alguns espais intersticials més o menys extensos ocupats per vegetació espontània, conreus agrícoles, erms -, així com la presència d'infraestructures de transport tant importants com la C-32, N-II i la via del ferrocarril que travessen el municipi d'est a oest, generen un fort efecte barrera.

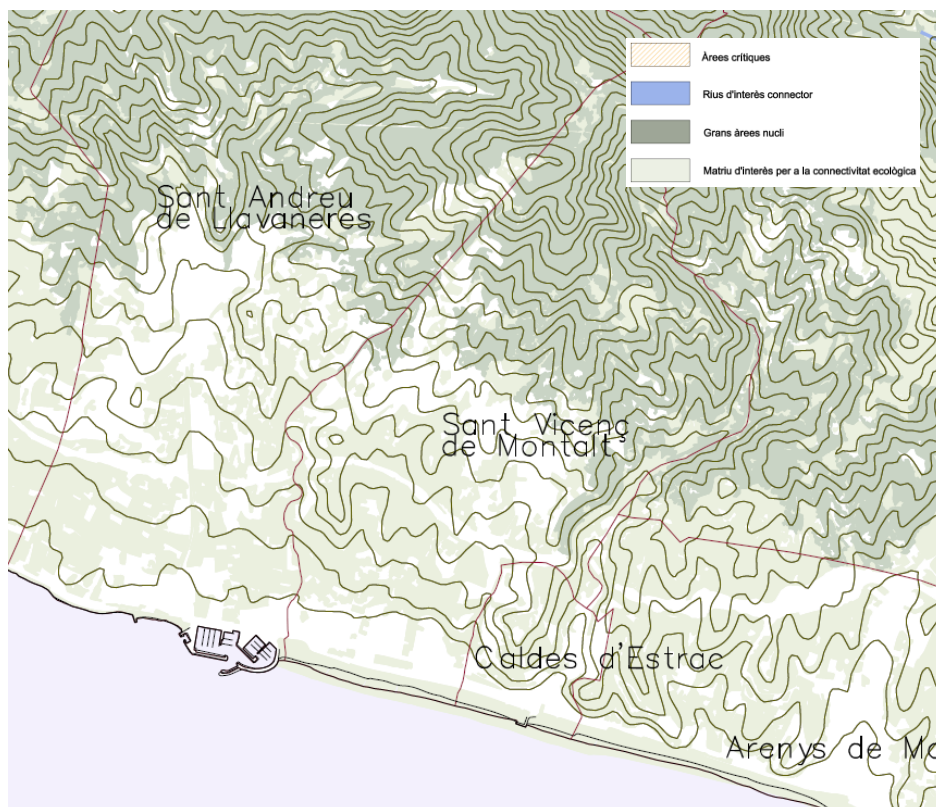
Així mateix, la xarxa de rieres i torrents que podrien actuar com a connectors fluvials entre la zona més muntanyosa i forestal i la franja litoral creuant el terme de nord a sud, veu molt limitada la seva funcionalitat ecològica pel fet que molts trams circulen per dins de zones urbanes i, en molts casos, fins i tot en desapareix la llera natural i recorren canalitzades i/o soterrades. És el cas del torrent de la Gironella, de la riera de Sant Vicenç i de la riera del Gorg.

Pel que fa als cursos fluvials que fan de límit de terme municipal als extrems est i oest com és la riera de Balís i la riera de Caldetes, mantenen pràcticament íntegra la totalitat de la seva llera, encara que en alguns casos les zones urbanitzades arriben fins al mateix marge generalment per la banda que correspon al municipi de Sant Vicenç de Montalt.

En tots els casos, el tram final dels torrents i rieres del municipi, abans de la seva desembocadura al mar, ha de travessar la zona urbanitzada que forma un continu al llarg de tota la façana litoral.

Els únics trams on la C-32 presenta una permeabilitat total són els que discorren per viaductes:

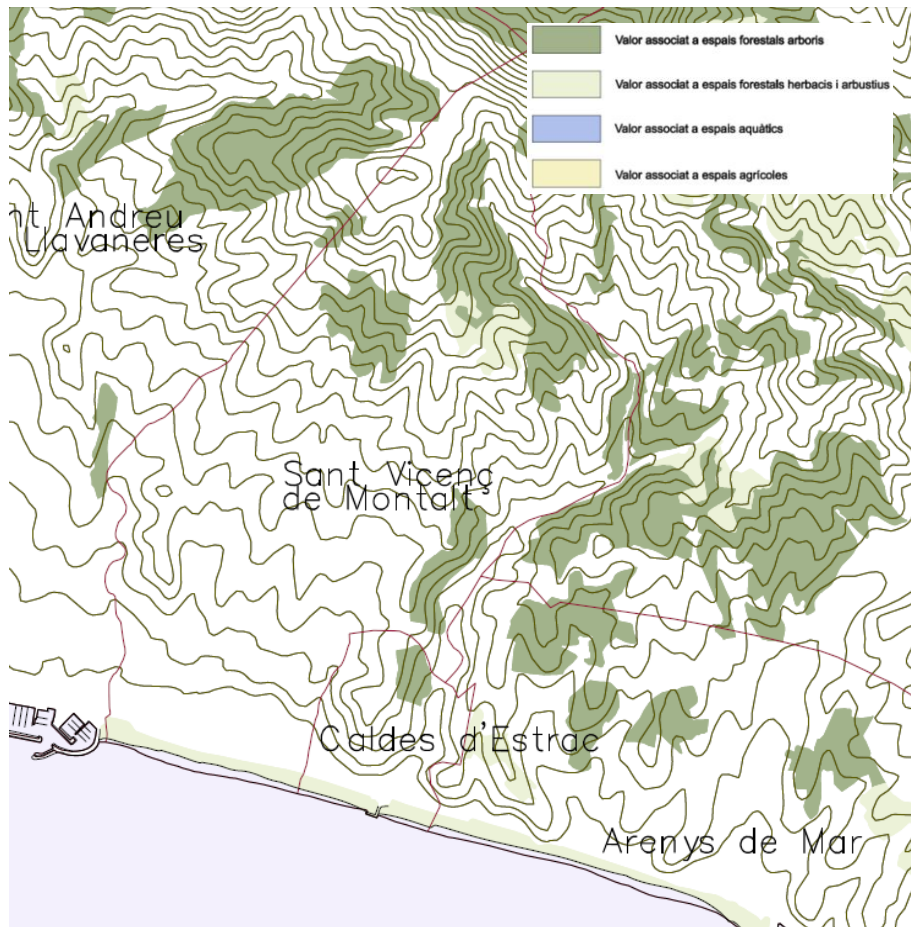
- Al punt quilomètric 106,7 per sobre de la riera de Balís.
- Al punt quilomètric 109, sobre de la riera de Caldetes.

En els altres casos, els cursos fluvials travessen les infraestructures - sigui la C-32, la N-II o la via del tren - mitjançant passos inferiors o obres de drenatge que no han estat adaptades especialment per al pas de fauna.

Altrament, malgrat que elements d'interès connector no presenten una continuïtat total, els corredors d'espais lliures formats per les lleres de la xarxa fluvial del municipi i per tots els fragments de sòl lliure d'urbanització associats (pinedes i zones agrícoles), juguen un paper potencial en la connectivitat ecològica entre la Serralada litoral i la franja costanera.

Són d'interès connector els elements amb valor associats als diferents espais de patrimoni natural forestal arbori, herbaci i arbustiu, aquàtics i agrícoles, presentats al plànol d'informació de Patrimoni natural del Pla Territorial Metropolità.

Patrimoni geològic

Tot i que dins del terme municipal no hi ha cap zona inclosa en l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya (IEIGC), hi ha alguns elements que presenten un cert interès. És el cas d'alguns afloraments rocosos de granit, amb les típiques formes arrodonides generades per la seva erosió, situats a la part alta del municipi.

Alguns d'ells, Roc d'en Magí, Roc del Pastor, Pedres de la Ferradura, la Pedra de l'Ou i la Pedra de la Cadira del Bisbe, han estat inclosos dins del Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges, dins de l'apartat de béns paisatgístics.

Paisatge

a) Unitats de paisatge. Catàleg de Paisatge de l'Àrea Metropolitana de Barcelona

El paisatge de Sant Vicenç de Montalt es caracteritza per una sèrie de carenes que davallen cap al sud des del Turó de Montalt de 597 metres, que enllacen relleus arrodonits de menys alçada com és el cas del Turó de l'Oriola, de 426 metres, i del Turó d'en Bosc, de 404 metres, i individualitzen les capçaleres de les conques d'un conjunt de rieres i torrents que desaigüen cap al mar. Aquest relleu, format per valls i interfluvis més o menys paral·lels i perpendiculars a la costa, és a la vegada esglaonat. De nord a sud trobem les següents unitats:

- Un sector més enlairat, al vessant meridional del Montalt, recobert majoritàriament per masses forestals però amb algunes urbanitzacions que s'hi enfilen (Supermaresme).
- Un peu de mont ocupat pel nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt i un mosaic d'urbanitzacions, camps de golf, fragments de terreny agrícola i forestal.
- Una plana litoral completament urbanitzada.

El Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona inclou el municipi dins de la unitat de paisatge "Baix Maresme". Es caracteritza per un relleu més o menys planer al litoral i suaument ondulat al peu de mont o samontà, limitat pels relleus més abruptes de la Serralada Litoral. Els espais forestals, –bàsicament pinedes i brolles, i alguns alzinars a les zones més humides-, i els agrícoles –que van sent progressivament abandonats- han anat perdent superfície pel creixement dels teixits urbans i les infraestructures de comunicació. La vinya -i altres conreus de secà- dels costers ha perdut importància excepte en alguns municipis (Alella, Teià,...), mentre que resten encara alguns conreus intensius d'horta o floricultura a la façana litoral. Un altre aspecte característic és la dualitat d'usos de la xarxa hidrogràfica, de manera que en alguns casos els cursos fluvials són utilitzats alhora com a vies de comunicació, així com l'existència de carrers-riures dins la trama dels nuclis urbans, que sovint els structuren. La façana litoral està ocupada pel traçat de la línia de ferrocarril, la carretera N-II i per diversos ports esportius, que dificulten l'accés i la relació entre els nuclis urbans i les platges, amb greus problemes d'erosió degut als espigons dels ports esportius i a l'escullera que protegeix el traçat ferroviari. Es conserva, tant en els nuclis urbans com als espais agrícoles i forestals, una bona mostra del patrimoni històric i arquitectònic, que va des dels assentaments ibèrics, romans i medieval fins al ric patrimoni arquitectònic modern, del s. XIX, vinculat amb les torres o cases d'indians i cases de poble amb patis interiors propis dels nuclis costaners. L'evolució futura del paisatge sembla portar a continuar l'increment del recobriment forestal amb el conseqüent augment del risc d'incendi, la progressiva desaparició dels conreus d'horta i l'increment de la superfície urbana. El possible trasllat de la línia de tren i la conversió de la N-II en una via urbana pacificada milloraria en gran mesura la façana litoral.

Els objectius de qualitat paisatgística general del Catàleg de Paisatge de la Regió Metropolitana de Barcelona són els següents:

1. Uns paisatges agraris dinàmics i productius, amb funcionalitat econòmica, social i ambiental, que preservin els elements culturals i històrics (murs de pedra seca, barraques de vinya, pous de glaç, recs i canals, etc.) que els doten d'identitat pròpia.
2. Uns paisatges naturals i forestals ben gestionats, amb criteris productius viables ecològicament, que compaginin l'activitat agropecuària amb l'accessibilitat per a activitats lúdiques i pedagògiques i el respecte per l'entorn natural i preparats contra les principals amenaces (incendis, erosió, canvi climàtic, espècies invasores...).
3. Uns paisatges a l'entorn dels rius Besòs, Foix, Llobregat i Tordera i de la resta de cursos hídrics metropolitans amb continuïtat i qualitat tant en els trams urbans com naturals mitjançant la millora de la gestió de l'aigua i dels hàbitats, la restauració i l'assignació d'usos socials i naturals compatibles.
4. Unes infraestructures de mobilitat, energètiques i de telecomunicacions (xarxa viària i ferroviària, conduccions de gas i d'electricitat, etc.) amb una bona inserció paisatgística, especialment les viàries.
5. Un sistema d'itineraris i miradors que afavoreixi la connectivitat respectuosa entre les ciutats, els espais rurals, els espais naturals i els elements paisatgístics significatius (miradors, fonts, patrimoni cultural, elements amb valor simbòlic, etc.), que emfasitzi les panoràmiques més rellevants i que permeti a la població interactuar amb la diversitat de matisos dels paisatges urbans, periurbans, rurals o naturals de la Regió Metropolitana de Barcelona.
6. Uns fons escènics que mantinguin els referents visuals identitaris de la Regió Metropolitana de Barcelona.
7. Un sistema de ciutats compactes, amb un creixement i uns límits urbans ordenats acuradament i endreçats paisatgísticament, amb complexitat d'usos, que evolucioni d'acord amb la identitat del lloc i les seves preexistències, tot evitant els creixements aïllats i la banalització.
8. Unes urbanitzacions endreçades, dotades d'elements de qualitat paisatgística, que mantinguin els elements d'identitat i minimitzin el seu impacte visual.
9. Unes àrees especialitzades (industrials, logístiques, comercials, de producció d'energia) amb major qualitat estètica i integració paisatgística, especialment les de nova creació.

10. Un paisatge litoral de qualitat, respectuós amb les singularitats i la identitat paisatgística de cada lloc (espais naturals, dunes, camins de ronda, fars, edificis modernistes i colonials, passejos marítims, tinglats i instal·lacions portuàries), amb una regulació adient dels usos admissibles i una especial cura en les intervencions.
11. Uns espais marginals (pedreres, abocadors, etc.) que recuperin o millorin la seva qualitat paisatgística mitjançant la restauració o, si escau, la implantació d'usos compatibles de difícil ubicació en altres espais (rocòdroms, circuits de motocròs, etc.).

Entre els objectius de qualitat paisatgística específics de la unitat de paisatge "Baix Maresme" hi ha els següents:

- a) Un paisatge natural i forestal del Baix Maresme ben conservat i gestionat, amb qualitat paisatgística, viable ecològicament i on es compagini l'activitat agrària, l'aprofitament de recursos naturals i l'ús turístic i de gaudi.
- b) Un paisatge de conreus d'horta, així com de flor ornamental, preservat, ordenat i ben gestionat, que mantingui la diversitat d'elements que el caracteritzen i el doten d'identitat pròpia.
- c) Unes urbanitzacions ordenades i integrades en el paisatge, de manera que se'n minimitzi l'impacte visual.
- d) Unes infraestructures lineals (xarxa viària, formada principalment per la C-32, C-60, N-II; la via de tren de la línia de rodalies Barcelona-Maçanet/Massanes i línies elèctriques) integrades en el paisatge i que millorin la interconnexió del territori sense comprometre la continuïtat i la permeabilitat ecològica i social.
- e) Una façana marítima i uns assentaments interiors que mantinguin la identitat paisatgística, ordenats, que mantinguin els seus valors i els valors dels espais circumdants, i amb uns accessos als nuclis de qualitat.
- f) Un paisatge del Baix Maresme amb presència de patrimoni històric (masies, ermites, esglésies, torres de guaita i castells) valoritzat i en harmonia amb el territori que l'envolta.
- g) Un sistema d'itineraris i miradors que emfasitzin les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir i interactuar amb la diversitat i els matisos dels paisatges del Baix Maresme.

El municipi forma part també del Paisatge d'Atenció Especial (PAE) "Espais agrícoles del Maresme i la Tordera" del Catàleg de Paisatge, que té l'objectiu de preservar els valors productius, històrics, culturals, naturals, estètics, etc. del sòl agrícola, així com de zones forestals i urbanes associades, i que en el cas del Baix Maresme està format per cultius de flors i planta ornamental a les parts baixes, vinya a mig vessant en alguns municipis (Alella, Teià) i amb una presència d'hivernacles significativa a la plana litoral.

Per a aquest PAE, el Catàleg de Paisatge proposa les següents estratègies:

I. Reforçar la continuïtat territorial dels espais agrícoles i naturals entre la Serralada Litoral i el mar

La configuració geomorfològica del territori fa que es doni una gran proximitat visual i física entre la serralada Litoral i la línia de costa en aquesta part de la Regió Metropolitana. Malgrat que aquest és un dels trets més rellevants d'aquest territori també es cert que la continuïtat es veu interrompuda pel procés urbanitzador i pel pas de les infraestructures de comunicació. L'estructura de valls perpendiculars a la línia costanera i del carener principal de la serralada ha estat clau en el desenvolupament de l'activitat agrària i la implantació dels primers assentaments.

En aquest sentit es considera important reactivar i potenciar l'espai agrícola a les valls que encara es conserven com a element productiu, estratègic i de connectivitat ecològica i paisatgística que cal defensar front a l'elevada pressió urbanitzadora. Així, les valls agrícoles travessades per l'autopista s'hauran d'identificar, diagnosticar, millorar i/o recuperar amb la finalitat de reforçar l'estructura territorial del Maresme. La formulació de projectes o actuacions ha de garantir la continuïtat funcional i/o visual dels espais agraris i naturals fragmentats per les infraestructures.

D'altra banda, pot millorar altres problemàtiques del territori. Per exemple, garantir la permeabilitat de les infraestructures que solquen les valls pot contribuir a la prevenció d'inundacions que afecten sovint el Maresme.

II. Establir una nova lògica funcional i, per tant, estructural de les peces agrícoles del Maresme

La pèrdua del sòl agrícola al Maresme ha estat molt significativa en els darrers decennis. En conseqüència, els espais agraris que encara es conserven poden ser peces aïllades i, per tant, vulnerables a la pressió d'infraestructures i creixements urbans. La manca d'estructura d'aquests espais els fa especialment fràgils, la qual cosa en propicia la degradació i desaparició.

Així doncs, es proposa una nova lògica per conservar aquestes peces que, més enllà de la seva funció productiva, prioritzi l'objectiu d'equilibri territorial i paisatgístic.

Les dinàmiques que s'han produït a banda i banda de l'autopista han condicionat l'evolució dels espais agrícoles en funció del seu entorn:

- Les peces agrícoles més ben conservades se situen per sobre de l'autopista, en un entorn forestal amb la presència puntual d'urbanitzacions de baixa densitat. L'espai agrari actua normalment com a límit entre masses forestals i urbanitzacions. Aprofitant aquesta condició de separació o tampó, es proposa potenciar l'activitat agrícola com a mecanisme per a la prevenció d'incendis, fomentant un nou patró de mosaic amb funcions productives i ecològiques.
- La degradació dels espais agraris que se situen per sota de l'autopista és més evident. L'abandonament de cultius i la forta pressió que exerceixen els assentaments i les infraestructures són una amenaça latent. La proliferació d'hivernacles, la presència d'usos periurbans i la implantació d'edificacions aïllades són alguns dels elements que afecten negativament la imatge del paisatge agrari. La majoria de les peces agràries se situen entre dos nuclis urbans, normalment, de municipis diferents. Les dinàmiques de conurbació que genera la tensió entre dos creixements es poden reconduir si les peces agrícoles actuen com a separadors urbans. Per tant, es proposa una nova funció dels conreus com a espais verds o jardins metropolitanos, en els casos en què les dimensions dels camps o la situació relativa en relació amb els nuclis ho aconsellin, i allà on les activitats d'esplai i lleure siguin compatibles amb l'activitat productiva. El tractament dels límits urbans és fonamental, ja que són els espais potencialment més degradats i per tant es fa necessari revalorar-los i crear un espai de transició entre el paisatge urbà i l'agrari, a la qual cosa la implantació d'activitats de lleure pot contribuir.

Segurament hi ha espais agrícoles que no encaixen en cap d'aquestes funcions i, per tant, s'haurà de valorar específicament quina gestió adoptar, prioritant sense dubte la conservació de l'ús agrari entotes les parcel·les agrícoles existents, amb una dinàmica sostenible.

III. Definició de figures de protecció i/o gestió que reconeguin els espais i productes agraris de qualitat

Les transformacions urbanístiques i territorials han estat les principals causes de degradació i posterior abandonament del sòl agrícola. Tot i que actualment sigui de les més productives de la Regió per unitat de superfície, l'agricultura del Maresme ha estat relativament poc valorada i ha experimentat un fort declivi per la pressió desigual a què l'ha sotmesa l'activitat urbanística. Amb l'objectiu de potenciar l'activitat agrícola existent i donar a conèixer el paisatge agrari de l'àmbit es proposa el reconeixement paisatgístic i productiu dels espais més significatius, amb la gestió corresponent de cara al seu manteniment futur:

- Espais singulars significatius. La vall i el delta de la Tordera així com la vall de Rials són uns dels espais singulars més significatius d'aquest PAE. Cal, per tant, definir alguna figura que potenciï l'activitat agrària i en reconegui altres funcions, com la connectivitat i l'ús social. A una escala més reduïda es considera rellevant la identificació i protecció dels elements patrimonials de l'espai rural (masies, barraques de vinya, basses, pous, horts tradicionals, etc.), per assegurar el seu manteniment com a testimoni del passat rural i com element de valor diferencial cultural i paisatgístic, de cara a la valorització futura de l'espai agrari.
- Espais d'interès productiu. Les Cinc Sènies ha estat un dels espais agrícoles més reivindicats al Maresme. Altres espais agraris d'interès amb productes de qualitat o valors equivalents no han estat reconeguts per cap figura legal. En aquests casos es proposa la creació de figures de protecció i/o gestió que en garanteixin la conservació, tot reforçant la seva estructura productiva i la qualitat de l'entorn.

Tot i que no es poden definir figures que incloguin la totalitat de l'espai agrari, especialment pel que fa a les peces de petita mida, disseminades o molt fragmentades, es considera important aplicar una política de conservació acompanyada d'iniciatives per a recuperar el valor paisatgístic i no només productiu d'aquestes peces. En aquest sentit, la implantació d'hivernacles és un dels aspectes rellevants a tractar. Es considera important definir criteris normatius que permetin racionalitzar la seva implantació en funció de factors com el tipus de cultius o emplaçament i excloure en qualsevol cas la impermeabilització del sòl.

IV. Tractament d'entorns degradats mitjançant la recuperació de l'espai agrari

Sovint s'interpreta la integració paisatgística com l'ocultació dels elements amb impacte negatiu. Més enllà d'aquesta estratègia, i amb plena consciència de la complexitat d'anar més enllà, es pretén impulsar la recuperació d'espais degradats mitjançant la implantació d'activitats agràries. Això tindria el doble benefici d'augmentar la presència de l'agricultura i de renovar la imatge dels entorns més degradats per

dinàmiques territorials i urbanístiques. L'ús de nous patrons de plantació, la implantació de cultius experimentals o la introducció de nous productes agraris són algunes alternatives que es poden plantejar.

L'estratègia se centra en tres tipus d'espais:

- Entorn de l'autopista.
- Entorns d'edificacions aïllades en el sòl no urbanitzable.
- Entorns de poblacions, d'urbanitzacions o de polígons industrials.

L'autopista, a més de constituir una barrera important, fa molt visibles els espais degradats i residuals que es troben al seu pas. La necessitat d'un tractament paisatgístic és evident. Amb la finalitat de crear nous paisatges al voltant de l'autopista es proposa la plantació de cultius singulars com ara la colza o bé l'espígol, en els límits amb peces agràries. Els espais residuals generats pel creuament entre les diverses rieres i l'autopista es poden tractar amb plantacions mixtes, amb àlbers, salzes i alocs, per a diversificar i millorar l'hàbitat ripari, augmentar l'heterogeneïtat del paisatge i indicar puntualment la presència d'un element territorial diferent.

Quant a les edificacions aïllades en el sòl no urbanitzable es proposa, en funció del tipus d'edificació i de la seva localització, la reproducció d'estructures visibles i patrons de composició presents en les edificacions tradicionals que encara es conserven als espais agraris d'aquest PAE. (Exemple: edificació + conreu (per sobre i sota) + vegetació forestal (zones culminals, careners o de pendent elevat). Si es detecten àrees de major concentració d'edificacions s'haurà de plantejar, quan sigui possible, una intervenció de tot el conjunt. En els casos de construccions aïllades dissonants amb l'entorn o amb l'arquitectura tradicional de la zona procurar millorar-ne la integració, si escau, potenciar-ne l'ocultació parcial, preferentment a base de plantació d'arbrat propi de l'entorn agrari (figueres, oliveres, ametllers, etc.) o d'algun peu singular (alzina, pi, xiprer, etc.) de gran port. En construccions futures cal adoptar mesures d'implantació i disseny que permetin prevenir l'impacte negatiu.

El tractament dels límits de les poblacions, urbanitzacions o polígons industrials amb el sòl agrícola pot variar en funció dels usos i les edificacions perimetrals. Es pot plantejar, entre moltes altres estratègies, alineacions d'arbres fruiters de secà, plantacions mixtes de caràcter agroforestal, horts urbans, etc.

b) Àmbits de vulnerabilitat paisatgística

L'impacte paisatgístic més significatiu, és la localització d'urbanitzacions ja consolidades en zones forestals, en sòls de fortes pendents, en cotes molt altes i exposades a una conca visual ampla, perceptibles des de la xarxa viària d'accés a la població, com és el cas de Supermaresme, la Roca de la Nau, etc.

Àrees i elements d'interès

Es localitzen en el terme diversos elements naturals d'interès (zones d'interès, arbres, arbredes, jardins, espècies de flora rara o amenaçada...), ja sigui perquè es tracta d'exemplars d'arbres de grans dimensions, d'espècies singulars, o franges arbrades, que en el conjunt del municipi ocupen una àrea restringida o es localitzen en un sector on l'expansió de l'ocupació urbana i periurbana podrien provocar a llarg termini la desaparició d'aquests elements d'interès. Tots ells són elements d'importància rellevant per la seva contribució al manteniment de la biodiversitat i del patrimoni natural del municipi.

a) Zones d'interès natural

Zones que tenen un valor o interès específic a causa de les seves característiques botàniques, ecològiques, zoològiques, geomorfològiques o paisatgístiques:

- **Àrees d'interès**

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges incorpora els anomenats "àmbits de protecció", "espais predominantment forestals que per les seves característiques de localització, de pendent, d'accés, de propietat o de planejament, s'han vist preservats dels processos d'urbanització" amb l'objectiu de preservar els seus valors ecològics, ambientals, paisatgístics i socials, així com fomentar la seva recuperació i els seu ús públic. Estan constituïts per "boscors, brolles arbrades o no, matollars i herbassars, erms en diferents estadis de restitució, alguns camps i els seus marges, camins rurals, les capçaleres dels torrents i aquests i la vegetació que els caracteritza".

- **Rieres i torrents**

El Catàleg de Protecció inclou també tota la xarxa fluvial del municipi (rials, fondos, sots, torrents i rieres).

b) Elements d'interès natural

- **Flora d'interès**

Peus de grèvol (*Ilex aquifolium*) als boscos més humits (alzinars, suredes,...) de les parts altes del municipi (Montalt,...).

- Elements vegetals

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges incorpora, dins de l'apartat d'elements vegetals, els següents:

- Arbredes. Formacions arbòries, sobretot pinedes. Algunes es troben situades en sòl no urbanitzat: pins a la riera de Torrentbó, ermita de Sant Llop, camí del Mig, el Regadiu, turó del Balís, Can Marial, Pla de les Ànimes, ...
- Elements d'implantació zonal. Elements molt variats que tenen en comú el fet de pertànyer al sistema d'espais lliures i estar qualificats pel POUM de 2011 amb la clau D (Parcs i jardins urbans). Comprèn des de fragments de masses forestals d'algunes hectàrees fins a elements arboris en grups relativament nombrosos o petits, fins a espais amb escassa o nul·la vegetació en diverses zones. En sòl no urbanitzat hi ha els següents: Supermaresme, la Ferrera, Plana de l'Andreu, Plana d'en Manent/Plana del Músic, Parc dels Hermanos, riera de Sant Vicenç, el Regadiu, turó del Balís, riera del Gorg, riera de Sant Vicenç, riera del Gorg, ...
- Elements arboris d'implantació lineal. Es troben en carreteres, carrers i vials, i en algun cas en marges de camins rurals, i es troben formats per arbres d'una espècie (o de dues espècies que es van alternant). Les úniques alineacions en terrenys no urbans són: Camí de la Vinya d'en Pei, Camí del Montalt, riera del Gorg, riera de Sant Vicenç, ...
- Elements arboris d'implantació puntual. En espais públics i en jardins i patis privats. En sòl no urbanitzat en tenim a les següents localitzacions: Can Vives, Carretera de Sant Vicenç, ...

c) Altres elements d'interès

- Camins, itineraris

El Catàleg de Protecció inclou també tota la xarxa de camins rurals del municipi.

Pel terme discorre la Ruta de les 3 Viles, itinerari circular amb una sèrie de variants que uneix els municipis de Sant Andreu de Llavaneres, Caldes d'Estrac i Sant Vicenç de Montalt, i que es pot fer a peu o en bicicleta.

Aquesta ruta i cinc més estan disponibles en format autoguiat mitjançant una aplicació per a telèfon mòbil del projecte Natura Local, una plataforma de municipis de Catalunya amb continguts turístics per a promocionar el patrimoni local. En el cas del municipi de Sant Vicenç de Montalt estan disponibles les següents:

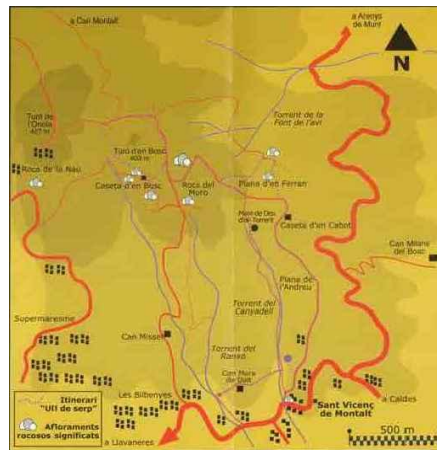
- Cim del Montalt.
- El Remei.
- Passeig Marquès de Casa Riera.
- Pels voltants de Sant Vicenç de Montalt.
- Rocs del Moro.

L'Ajuntament ofereix tres rutes més disponibles en forma de tríptic:

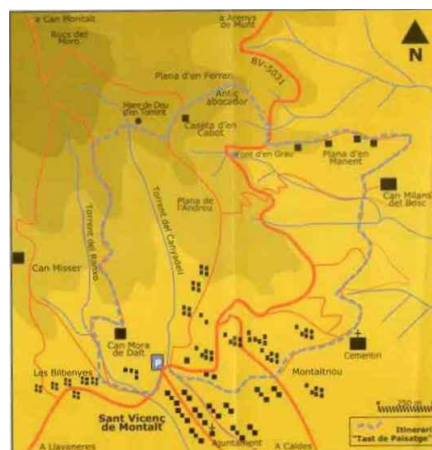
- El món del xurraví:

- Ull de serp:

- Tast de paisatge:

- Jaciments arqueològics

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges del 2011 recull les àrees d'expectativa arqueològica del municipi, algunes de les quals es troben incloses en l'Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya.

En sòl no urbanitzat hi ha les següents:

- Can Mora de Dalt.
- Can Cinnamond.
- Can Sot del Camp.
- Turó del Balís.
- Can Jordi.
- Cim del Montalt.

Es tracta majoritàriament de zones on, malgrat en alguns casos hi havia referències anteriors a possibles jaciments, només s'hi ha trobat material (ibèric o romà) en superfície. La única excepció seria l'àrea d'expectativa arqueològica de Can Jordi, on es van localitzar unes sitges ibèriques.

Masies i cases rurals

En el medi natural són d'interès les edificacions i les construccions fetes per l'home que han mantingut una relació de respecte i integració amb el paisatge com són les masies i cases rurals. Aquestes han permès l'explotació dels recursos naturals, alhora que ajudava a mantenir i preservar els mateixos.

El Pla inclourà al catàleg de Béns a protegir d'alguns d'aquests elements arquitectònics existents en el medi natural. Tot i així, cal fer constar que entre tots aquests no hi ha cap element declarat com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Per contra hi ha nombrosos elements considerats com a altres béns integrants del patrimoni cultural català (BIPCC), donat que formen part de l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya sense ser BCIN ni BCIL.

El Catàleg de Protecció de Béns i Paisatges existent al municipi, incorpora nombrosos elements arquitectònics, alguns d'ells inclosos també en l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. És el cas d'algunes masies tradicionals (Casa Nova, Can Misser, Can Milans del Bosc, Can Riera, Can Mora de Dalt, Can Jordi, Can Serra - el Forn d'en Borràs -, ...), cases senyoriales del segle XX (Can Mir, Can Marial,...) i altres construccions i elements (Pont de la Riera, Creu de Terme,...) situats en l'entorn rural.

2.1.5 Riscos

L'activitat econòmica i la residència de la població poden crear situacions de risc o sotmetre les poblacions a riscos d'origen natural, en augmentar la seva exposició, tot depenen de dos factors: la perillositat i la vulnerabilitat, aquest darrer es refereix a la importància dels efectes esperats, que no depèn únicament del fenomen, sinó de les mesures de prevenció i protecció.

L'apartat de riscos ambientals té la particularitat de tenir en compte el risc que afecta un determinat vector o paràmetre ambiental i, alhora, la vulnerabilitat intrínseca del medi, distingint entre riscos ambientals d'origen natural (risc d'inundació, sísmic, geològic,...) i riscos ambientals que tenen un focus o origen antròpic, tot i que sovint el seu efecte es troba íntimament lligat amb la vulnerabilitat del medi (contaminació de sòls, d'aigües, transports de mercaderies perilloses, incendis forestals,...). Així mateix, a nivell d'un territori determinat existeixen altres riscos que també estan relacionats amb la protecció civil, però que tenen una menor incidència ambiental (accidents de trànsit, col·lapses d'edificacions, aglomeracions,...).

En aquest sentit, és la *Llei 4/1997 de 20 de maig, de Protecció Civil de Catalunya* qui regula els instruments de planificació de la protecció civil amb la finalitat de cobrir les diverses situacions de risc que presenta la realitat i oferir un marc territorial i orgànic per afrontar-les establint la necessitat de redactar els plans de protecció civil corresponents, entesos com a eines de planificació que estableixen el funcionament i l'organització dels recursos humans i materials per millorar la resposta davant possibles emergències.

Per al municipi de Sant Vicenç de Montalt, el *Decret 155/2014 de 25 de novembre, pel qual s'aprova el contingut mínim per a l'elaboració i l'homologació dels plans de protecció civil municipals*, estableix la necessitat de redactar el corresponent Document Únic de Protecció Civil Municipal (DUPROCIM) inclosos els riscos per incendis forestals (INFOCAT), per risc sísmic (SISMICAT), INUNCAT (inundacions) i per a risc de nevades (NEUCAT), així com de riscos tecnològics per transport de matèria perilloses (TRANSCAT), Pla d'Emergències Exteriors per a Indústries (Pla d'Emergència Exterior en Indústries Químiques), risc d'accident marítim (CAMCAT), per accidents greus de substàncies perilloses en instal·lacions (PLASEQCAT) i el Pla d'Emergències Multirisc (PROCICAT).

Són els Plans d'Emergència de la Generalitat que permeten la interfases amb els Plans d'Actuació Municipal (PAM) i amb els Plans Específics Municipals.

Actualment existeix el Pla d'Assistència i Suport en matèria de protecció civil de la Comarca del Maresme (PASMaresme).

L'estat actual dels documents aprovats per l'Ajuntament d'Arenys de Munt i homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, així com la seva vigència és la següent:

Risc d'Inundacions	(no homologat)
Risc d'Incendis	13/05/1999
Risc de Contaminació Marina	(no homologat)
Risc Sísmic	(recomanat)
Risc de Nevades	(recomanat)

Inundacions i avingudes

Segons l'ACORD GOV/14/2015, de 10 de febrer, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per inundacions de Catalunya (INUNCAT), actualitzat segons informe favorable de la Comissió Civil de Catalunya de 14 de setembre de 2016, identifica Sant Vicenç de Montalt amb un Risc Molt Alt d'Inundació per períodes retorn de 50, 100 i 500 anys.

L'afectació del risc es centra en el risc d'inundabilitat en la riera del Gorg que connecta amb Caldes d'Estrac en la cruïlla de la carretera de Sant Vicenç al carrer del Pont del Sergent de Caldes d'Estrac, on s'inunda.

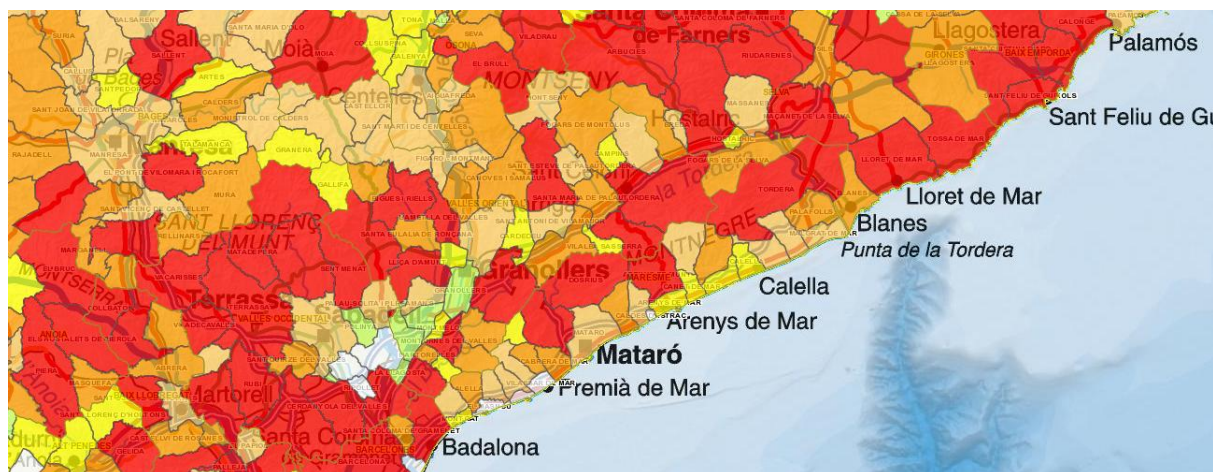
El POUM haurà de contemplar i regular adequadament el planejament urbanístic amb la presència i usos de les rieres i torrents que travessen o solquen les zones urbanes. En aquest sentit, vist el risc d'inundació, així com la presència de la riera del Gorg, haurà de disposar d'un estudi d'inundabilitat a detall de les zones afectades per tal de planificar adequadament aquestes zones i prevenir-ne el risc.

Incendis forestals

Segons l'ACORD GOV/141/2014, de 21 d'octubre, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per incendis forestals a Catalunya (INFOCAT), cataloga el municipi de Sant Vicenç de Montalt amb una perillositat alta i una vulnerabilitat moderada. És per aquest motiu que el municipi està obligat a redactar el Pla Infocat per risc d'incendi forestal.

A més, el municipi està afectat per la Llei 5/2003, de 22 d'abril, de mesures de prevenció dels incendis forestals en les urbanitzacions, els nuclis de població, les edificacions i les instal·lacions situats en terrenys forestals, modificada per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, estableix que els ajuntaments han de realitzar un mapa, i document adjunt, on s'identifiquin els subjectes obligats a prendre mesures de prevenció. Així mateix, hauran de complir les obligacions establertes per l'article 3 de l'esmentada Llei 5/2003, tant pel termini en què s'han de dur a terme com de les mesures a realitzar.

Observant el mapa de Perill Bàsic d'Incendi Forestal del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, el municipi de Sant Vicenç de Montalt presenta una vulnerabilitat mitja.

Risc Sísmic

Catalunya es troba emplaçada en una zona de col·lisió entre les plaques tectòniques d'Europa i d'Àfrica, de manera que la convergència entre ambdues plaques origina nombrosos terratrèmols que, no obstant això, es produeixen amb poca freqüència i solen ser d'una intensitat moderada.

El Pla Especial d'Emergències Sísmiques a Catalunya (SISMICAT), aprovat per Acord de Govern el 14 d'octubre de 2014, determina el risc sísmic al que està sotmès el territori, qualificat com a zona d'activitat sísmica moderada. És per aquest motiu, i segons el mateix Pla, es recomana redactar el Pla per risc sísmic per superació del llindars d'intensitat i de danys.

La vulnerabilitat sísmica es determina en base a les edificacions d'habitatge i altres usos per a la població, aquelles en les quals reposen els serveis imprescindibles per a la comunitat i aquelles les quals, degut a les seves activitats, degut a les seves activitats, en cas de sisme poden fer que s'incrementin els danys per efectes catastròfics associats.

Neu

La franja litoral presenta un nombre mitjà anual de dies de precipitació en forma de neu de 1 metre que la resta del municipi en la cota més alta presenta un nombre mitjà de 5 dies.

L'avaluació del risc ve determinada pels factors de perillositat de la nevada i de la vulnerabilitat de la nevada. La perillositat de la nevada es determina en base a d'estimació dels llindars i de la intensitat de la nevada que pot ser raonable esperar, altres factors que poden agreujar els efectes de la nevada com el vent, les baixes temperatures, intensitat, època i/o moment de la nevada, etc.

En canvi, la vulnerabilitat de la nevada es determina en base a la xarxa viària i de ferrocarril, les zones poblades com el nuclis de població, població disseminada, zones turístiques, etc., i els serveis. És per aquest motiu, i segons el mateix Pla, es recomana redactar el Pla Neucat per al municipi.

Erosió i altres riscos geològics

La caracterització geològica, morfològica i climàtica del territori de Sant Vicenç de Montalt no presenta de forma acusada el conjunt de condicions necessàries per tal que s'hi desencadenin processos sistemàtics de risc geològic o d'erosió.

Es pot afirmar que el risc queda majoritàriament relacionat amb accions antròpiques com infraestructures lineals, excavacions, desforestacions, incendis, el risc d'esllavissada en lleres en cas de pluges torrencials, etc., la qual es veurà més o menys accentuada depenen de la pendent i la climatologia.

Contaminació de sòls i aigües subterrànies

Per tal de descriure el possible risc de contaminació de sòl i d'aigües subterrànies es tindran en consideració dos factors bàsics: la vulnerabilitat del medi físic i el risc derivat de les activitats antròpiques.

El terme municipal aquí en estudi, geològica i hidrològicament, es troba localitzat dins la unitat de la Depressió de la Selva. Es tracta d'una massa d'aigua considerada dolenta tant des del punt de vista de qualitat com en el de quantitat. De fet, tota ella està considerada vulnerable per contaminació de nitrats pel Decret 476/2004. i, el terme de Vilobí és un dels que presenta valors més alts atès el pes de la ramaderia al seu terme. En general pateix una pressió alta en funció de l'índex d'explotació, sobretot de l'agricultura i en menor mesura del consum humà. Així mateix, l'estat qualitatiu es veu afectat pels abocaments industrials i de l'agricultura (nitrats), que s'agreuja pels clars descensos del nivell piezomètric per les intenses extraccions, afavorint que es consideri una massa d'aigua amb una vulnerabilitat alta.

A la valoració de la vulnerabilitat hi hem d'afegir el risc que pot representar l'ocupació urbana i industrial, tan en els nuclis urbans com en els entorns d'aquests i/o en disseminats. L'ocupació antròpica genera punts de risc de contaminació de sòls i d'aigües de tipologia diversa. Entre aquests hem de destacar les fosses sèptiques, els tancs soterrats o aeris, i els abocaments i fuites relacionades amb activitats agropecuàries i industrials.

Risc químic i radiològic

L'ACORD GOV/29/2015, de 3 de març, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergència exterior del sector químic de Catalunya (PLASEQCAT), actualitzat el 25 de maig de 2017 i l'ACORD GOV/165/2014, de 9 de setembre, pel qual s'aprova el Pla especial per a emergències radiològiques de Catalunya (RADCAT), regulen la prevenció i la planificació d'accidents greus en instal·lacions amb substàncies perilloses, químiques o radiològiques, així com d'altres instal·lacions que per les seves peculiaritats també es puguin considerar perilloses. Dins el terme municipal de Sant Vicenç de Montalt, no s'hi troben empreses químiques ni instal·lacions amb mercaderies perilloses.

Transport de mercaderies perilloses

D'acord amb l'ACORD GOV/117/2017, d'1 d'agost, pel qual s'aprova la revisió del Pla especial d'emergències per accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya, el municipi de Sant Vicenç de Montalt té un risc mig per flux de mercaderies perilloses a la C-32, no preveient-se cap perill per la línia ferroviària.

Les substàncies perilloses són substàncies, compostos o preparats químics que generen risc químic i que poden donar lloc a una emergència química o a un accident greu.

La normativa d'accidents greus defineix risc químic com un succés tal com emissió en forma de fuga o vessament, incendi o explosió important que resulti d'un procés no controlat durant el funcionament d'una activitat industrial que suposi un perill greu, immediat o diferit, per a la salut humana o el medi ambient, ja sigui a l'interior o a l'exterior de les instal·lacions, i en el qual estiguin implicades una o diverses substàncies perilloses.

Els accidents greus es classifiquen en diferents categories en funció de les conseqüències/repercussions que puguin tenir danys materials, alteracions al medi ambient, víctimes, dins de la instal·lació industrial o fora, a l'exterior.

No obstant això, atesa la possibilitat de risc, es contempla una zona d'afectació genèrica de 500 metres a banda i banda de cada una d'aquesta infraestructura.

2.2. ESTUDI SOCIOLÒGIC

2.2.1 Demografia

A continuació es dona una perspectiva de l'evolució de la població i s'explica les dependències demogràfiques internes i externes que han determinat la configuració poblacional del municipi de Sant Vicenç de Montalt i l'establiment de les necessitats socials que se'n deriven, així com la seva relació amb la comarca del Maresme i amb el conjunt del territori català.

A l'any 2017 el municipi té una població de 6.272 habitants segons les dades de l'IDESCAT, resultat del padró municipal, que mitjançant el *Reial Decret 1039/2017, de 15 de desembre, pel que es declaren oficials les xifres de població resultant de la revisió del Padró municipal referides a l'1 de gener de 2017*, publicat al Butlletí Oficial de l'Estat de 29 de desembre de 2017, el que suposa una densitat de població de 779 hab/km², situant al municipi amb una densitat similar a la de Sant Andreu de Llavaneres però molt per sota d'altres poblacions com podria ser el municipi veí de Caldes d'Estrac.

Un fogatge del 1497, atribueix a Sant Vicenç de Montalt un total de 27 focs, que es van reduir als anys posteriors, fruit de males anyades, fams i pestes.

Fins al segle XVIII no s'inicià un període de recuperació demogràfica arreu del territori català; Sant Vicenç, l'any 1717 comptava amb 385 habitants i abans d'acabar el segle, al 1787 la població va augmentar a 641 habitants.

Aquesta corba ascendent es va mantenir fins l'any 1857, tot mantenint-se fins a principis del segle XX que es va produir un creixement molt sostingut de població arribant als 658 habitants l'any 1900. A partir d'aquí, la població va anar creixent progressivament fins a arribar l'any 1996 als 2.248 habitants, xifra que augmentà fins un 167% a l'any 2014.

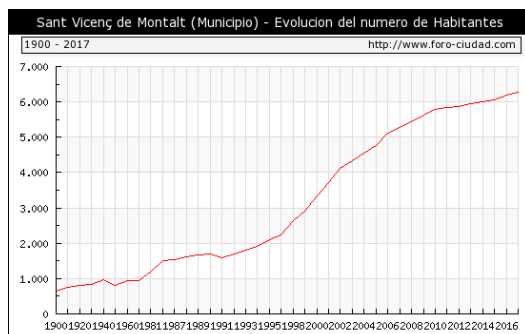
Així, el creixement de la població i la transformació de les activitats econòmiques durant aquest últim mig segle ha modificat l'ús del sòl i el paisatge, perquè el pes del sector agrícola ha anat minvant envers la indústria local i els serveis, així com el creixement de les residències i de l'estiueig han portat a la reducció de l'espai destinat als conreus de raïm.

Evulsió demogràfica

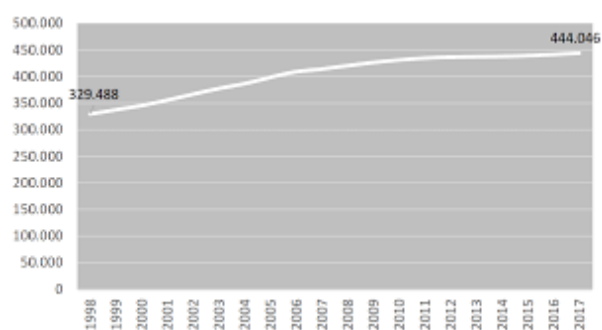
1497 f	1515 f	1553 f	1717	1787	1857	1877	1887	1900	1910
27	-	-	385	641	775	691	716	658	755
1920	1930	1940	1950	1960	1970	1981	1990	1992	1994
802	823	959	802	947	939	1.175	1.685	1.685	1.902
1996	1998	2000	2002	2004	2006	2008	2010	2012	2014
2.248	2.638	3.334	4.123	4.549	5.127	5.486	5.776	5.878	6.007

Si es comparen amb les dades amb la comarca del Maresme, amb 446.046 habitants, l'evolució de la població de Sant Vicenç de Montalt des de 1998 fins l'any 2017 ha estat del 137,76%, en canvi la comarca només ha tingut un creixement del 34,77%, semblant a l'evolució en tota Catalunya amb el 22,37%, que indica que l'evolució poblacional en el municipi en aquests últims 20 anys ha estat molt important.

Així, en els gràfics següents es pot observar que l'evolució demogràfica del municipi de Sant Vicenç de Montalt s'ha mogut en valors i percentatges molt superiors a la mitjana del Maresme.

Evulsió demogràfica de Sant Vicenç de Montalt. Anys 1998-2016

Evulsió demogràfica de la comarca del Maresme. Anys 1998-2017

En aquest sentit, la població ha anat creixent constantment des de 1998, en especial fins l'any 2002 i que a data d'avui es pot dir que Sant Vicenç de Montalt la seva població continua creixent, però de forma més sostinguda, tot consolidant la seva població amb el pas dels anys.

Si s'analitza pels diferents nuclis principals del municipi, comprovem que entre l'any 2000 i 2017, Baix Poble és el que més a crescut triplicant la seva població, així com Regadiu Sud i Regadiu Nord, que des de l'any 2006 han tingut uns creixements molt importants.

En canvi Les Ànimes, El Balís, Riera de Torrentbó, Sant Vicenç de Montalt i Supermaresme-La Farrera han tingut creixement sostinguts i la zona del passeig del Marquès de Casa Riera es manté pràcticament igual.

Les Ànimes: increment +94,56%, (de 533 a 1.037 hab).

Baix Poble: increment +201,72%, (de 408 a 1.231 hab).

El Balís: increment +67,65%, (de 68 a 114 hab).

Marquès Casa Riera: increment +20,48%, (de 166 a 200 hab).

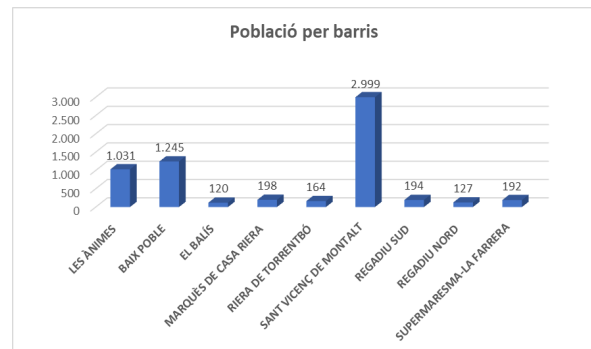
Riera de Torrentbó: increment +58,41%, (de 113 a 179 hab).

Sant Vicenç de Montalt: increment +41,63% (de 1.924 a 2.725 h).

Regadiu sud: increment + 1.433,33%, (de 9 a 138 hab).

Regadiu nord: increment +756,52%, (de 23 a 197 hab).

Supermaresme-La Farrera: increment +106,67%, (de 90 a 186 h).

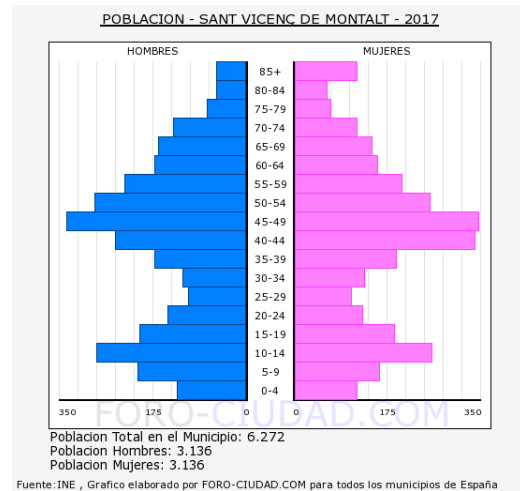
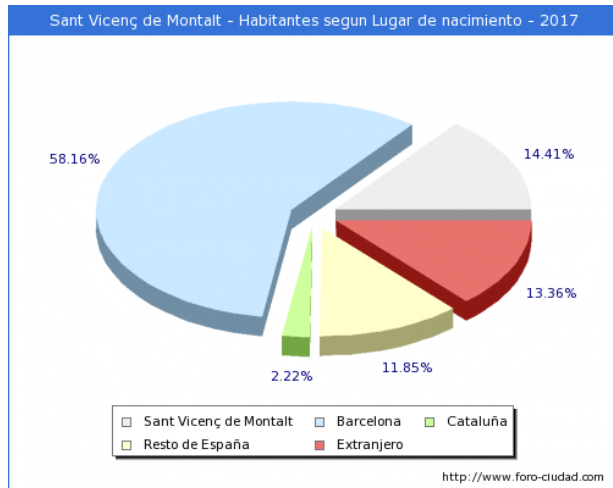

D'altra banda, la població estacional màxima que suporta Sant Vicenç de Montalt calculada incloent-hi les persones que tenen algun tipus de vinculació o relació amb el municipi, ja sigui perquè resideixen, treballen, estudien o passen algun període de temps en ell, obtinguda de les dades publicades anualment pel Ministeri d'Hisenda i Funció Pública, en col·laboració amb les Diputacions Provincials, Cabildos i Consells Insulars, determina una estabilitat poblacional en els últims anys, movent-se a l'alça a finals de la dècada del 2000.

Població Estacional Màxima (Sant Vicenç de Montalt)	
Any	Persones
2011	5.682
2010	5.721
2009	7.815
2008	6.502
2005	3.769
2000	2.798

Altrament, segons dades publicades per l'Institut Nacional d'Estadística procedents del padró municipal de 2017, el 14,41% (904) d'habitants empadronats han nascut en Sant Vicenç de Montalt, el 72,23% han emigrat a Sant Vicenç de Montalt des de diferents llocs, el 58,16% (3.648) des d'altres municipis de la província de Barcelona, el

2,22% (139) des d'altres províncies de Catalunya, l'11,85% (743) des d'altres comunitats autònomes d'Espanya i el 13,36% (838) han emigrat a Sant Vicenç des d'altres països.

D'altra banda, de l'estudi elaborat pel Departament d'Estadística i Població de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, es conclou que en els darrers 25 anys, Sant Vicenç ha experimentat importants canvis tant pel que fa al creixement de la població com a la seva naturalesa, ja que en aquest sentit ha guanyat en diversitat i heterogeneïtat. El poble, tal com mostren les dades de l'estudi, comença a deixar enrere la tònica de desacceleració sostinguda que va marcar els exercicis del 2010 al 2014, i al 2016 assoleix un índex de creixement comparable al registrat l'any anterior.

Les dades de tancament relatives a l'any 2016 mostren que, tot i que el conjunt de la societat va entrar en una primera etapa de recuperació de la crisi durant el 2015, circumstància que es va plasmar en un increment dels moviments migratoris i el conseqüent augment en la xifra de nous nadius, durant el 2016 s'ha produït un petit retrocés pel que fa al conjunt de moviments poblacionals. Així, tot i ser lleugers, s'han registrat decrements tant en el número d'altres com en el de baixes per canvi de residència. Decrementos que han afectat als moviments amb origen o destí al territori nacional i també a l'estranger. Malgrat els petits descensos registrats en les emigracions i en les immigracions, el 2016 ha deixat un saldo migratori positiu de 135 persones.

Els moviments poblacionals relatius al 2016 pel que fa a sexes han tingut com a protagonista a l'home, així de les 135 persones que conformen el saldo migratori (diferència entre altes i baixes del Padró) 79 són homes i 56 dones. Aquesta circumstància també s'ha vist reflectida a la xifra total de població que passa a tenir més homes (3.146) que dones (3.126).

Assenyalar també que Barcelona i els municipis veïns de Sant Vicenç, com ara Llavaneres, Mataró, Arenys o Caldes, acaparen gairebé tot el flux migratori, en ser l'origen o el destí de les persones que arriben o marxen del poble.

Per tant, si bé Sant Vicenç sembla tendir a estabilitzar el gruix de població en els darrers períodes, l'anàlisi més detallada de les diverses variables demogràfiques mostra un procés de canvi continu. La natalitat, l'augment de l'esperança de vida, l'envelliment, els orígens, etc., són aspectes que confirmen el caràcter més heterogeni del poble, així com del seu elevat nivell de renda, que el converteix en un dels municipis del Maresme amb una renda per càpita més elevada. Las famílies nouvingudes són majoritàriament de classe mitjana-alta, amb dos membres de la família que treballen en feines d'administració, professions liberal, petits i mitjans empresaris, que han comprat una casa a Sant Vicenç.

Hi ha zones de Sant Vicenç de Montalt amb un poder adquisitiu molt elevat però són persones que no s'empadronen al Municipi, només tenen empadronat al servei i són autèntiques segones residències de cap de setmana i estiu.

2.2.2 Activitat econòmica

Antecedents econòmics

Des dels seus orígens, el municipi de Sant Vicenç de Montalt ha estat vinculat al sector primari de l'agricultura, en especial d'autoconsum, i que fins a principis del segle XX havia estat la base principal de l'economia, junt amb els tallers artesans.

A la dècada dels seixanta, el creixent procés d'industrialització va comportar un èxode de la gent del camp cap a les zones urbanes, i alhora, un augment del nivell de renda de la població, cosa que comportà una modificació substancial en la demanda de productes agrícoles.

Per tant, l'agricultura, que havia estat una de les activitats bàsiques de la població, es va veure notablement reduïda davant la creixent funció de zona de segona residència i estiuatge. Així, quasi han desaparegut les vinyes que s'enfilaven pels vessants de la muntanya i es conserven en petita proporció els productes hortícoles tradicionals (maduixes i hortalisses).

No va ser fins a mitjans del segle XX que Sant Vicenç de Montalt va començar un incipient activitat industrial, prenent com a referència el sector de la construcció i el turisme. L'antiga tradició de les puntaires va comportar la creació d'una petita indústria tèxtil, que es manté dins unes discretes dimensions. La indústria de la construcció, que havia assolit un bon desenvolupament en la dècada del 1960, va patir la crisi general dels anys vuitanta, però a partir de mitjans decenni va iniciar una recuperació.

Això va comportar que, durant els últims 30 anys, els sectors de serveis i de la construcció augmentessin en detriment del sector agrícola, si bé el sector de la construcció va patir una davallada amb la crisi econòmica del 2008.

Situació actual

La comarca del Maresme productivament ha estat abocada a la manufactura, el turisme i a l'activitat agrícola, i que s'ha vist transformada per la millora de les infraestructures viàries i ferroviàries, la progressiva integració de les dinàmiques metropolitanes, els creixements urbanístics intensos i residencials, l'augment dels desequilibris entre els fluxos residència-treball, la disminució de la renda per càpita i desigualtat internes i l'expansió d'activitats terciàries paral·leles al retrocés de la indústria i l'agricultura.

En aquests anys, la base productiva de la comarca s'ha vist substancialment modificada amb el constant declivi de la indústria tèxtil, centrada en el gènere de punt, i la de l'automoció així com de l'activitat manufacturera. Si bé el pes relatiu de la indústria s'ha vist clarament desplaçat per l'avanç dels serveis, com també ha succeït amb el sector de la construcció, s'estan sumant altres centres territorials d'atracció terciària a la capital (Mataró) gràcies a la dotació de nous serveis en diversos àmbits (administració, sanitat, educació, comerç, oci, etc.). En relació en la indústria, si bé el Maresme s'integra en els territoris de la segona corona metropolitana, quant a concentració industrial i presència de clústers d'activitat, la implantació de sistemes productius locals a la comarca és clarament inferior i menys consolidada que la dels territoris metropolitans de Barcelona, el Baix Llobregat i els Vallès; i se situa també per darrera de comarques amb una tradició industrial arrelada, com ara el Bages, el Berguedà o Osona. D'altra banda, l'agricultura manté encara reduïdes d'activitat destacables malgrat els embats que ha hagut de patir durant els anys de més intensitat d'expansió urbanística. Quant al turisme, s'ha realitzat un esforç important de diferenciació de marca, i fins i tot d'especialització, de reestructuracions de les activitats hoteleres i de diversificació de l'oferta turística més enllà de la de sol i platja amb una important aposta pel turisme familiar enològic, gastronòmic, rural, cultural i esportiu, tot i que els avenços i resultats en aquests segments han estat desiguals.

Fins l'any 2013, la situació econòmica de la comarca va experimentar un empitjorament per la crisi financera internacional de la qual Catalunya no va quedar exempta. L'excés d'oferta del mercat immobiliari juntament amb

un alt nivell d'endeutament del sector privat ha provocat que durant els últims anys s'hagin hagut de realitzar processos d'ajustament intern importants. Com a conseqüència d'aquests ajustos, s'ha incrementat el grau d'incertesa general tant en l'àmbit econòmic i empresarial com en el financer; la confiança del consumidor s'ha reduït dràsticament i les condicions per a l'obtenció de finançament s'han definit amb criteris més rígids, i en general, la riquesa en el sector privat s'ha reduït considerablement.

La contracció econòmica ha conduït a l'economia catalana a una recessió profunda en consonància amb l'economia mundial, amb la que s'han esvaït les expectatives basades en un canvi del model de creixement articulat sobre la demanda externa i l'expansió de la indústria manufacturera.

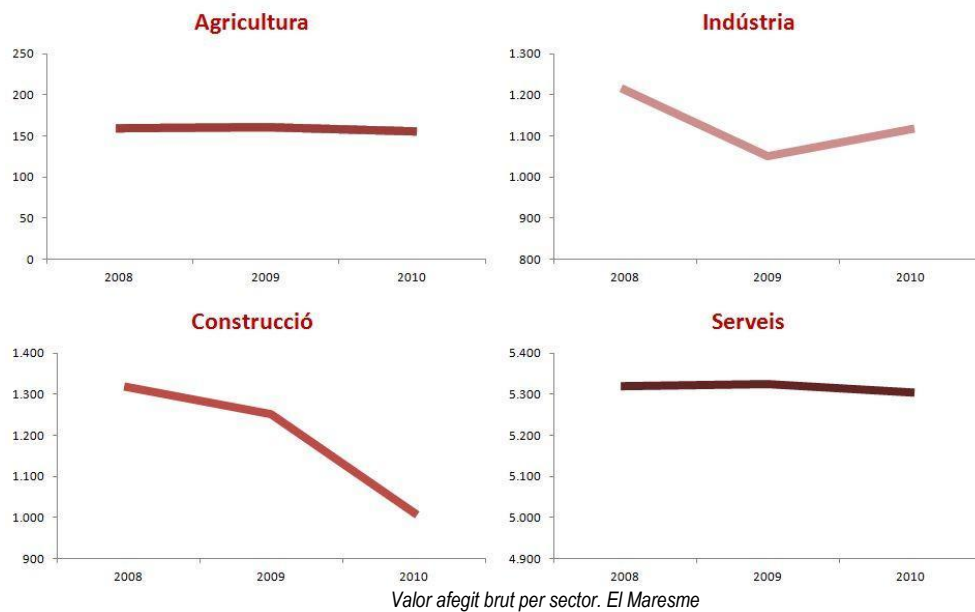
L'any 2009, la repercussió que va tenir la recessió sobre la producció catalana va ser notable. En el conjunt de Catalunya, el descens d'activitat productiva se situava en 4,07% segons la informació de l'Institut d'Estadística de Catalunya, constituint el valor més baix registrat en la història moderna catalana. Al Maresme el resultat era similar, ja que l'activitat productiva va baixar un 4,10%. L'any següent, al 2010, es va reconduir parcialment aquesta situació en la generació de riquesa i la variacions negatives varen passar a ser tan sols del 0,53% en el conjunt català, mentre que la comarca no va poder aprofitar en la mateixa mesura la disminució dels efectes recessius i va patir una reducció del seu PIB del 0,99%.

Aquesta situació a més de demostrar que va existir una desacceleració general de tots els sectors productius, també permet posar de manifest que aquest procés és més accentuat al Maresme que a la resta de la província de Barcelona. Això ha estat degut a la important presència del sector de la construcció i del sector industrial en la configuració de l'estructura econòmica de la comarca.

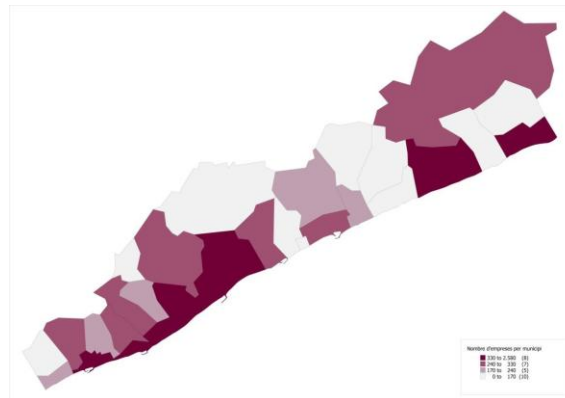
El teixit empresarial de la comarca representa, pel que fa al sector serveis, s'està orientant cap al turisme, que ha vist intensificat el seu pes en les dues últimes dècades, especialment a l'Alt Maresme i al llarg de tota la façana litoral de la costa del Maresme.

La indústria, per la seva banda, centra la seva activitat en la fabricació tèxtil i de gènere de punt, la metal·lúrgia, la construcció de maquinària, els productes químics i els productes alimentaris.

Pel que fa al sector de la construcció, s'ha centrat principalment en l'àmbit residencial tant per a persones residents com per a habitatge de segona residència i turístic. En canvi, l'agricultura té la seva activitat principalment en les tasques d'horta i flor, si bé la seva importància econòmica sobre el conjunt és moderada, la seva presència al territori és notable.

Per distribució geogràfica del nombre d'empreses, es comprova que la zona litoral té una població d'empreses més gran que la zona interior. Igualment es verifica que els municipis del sud de l'Alt Maresme i del nord del Maresme Central són els que concentren menys quantitat d'empreses en els seus termes municipals.

El Maresme. Empreses per municipi

A nivell tecnològic, l'evolució en els últims anys ha estat positiva, atès que el Maresme s'ha incrementat la presència d'indústria de nivell tecnològic alt i mitjà-alt. Així, l'evolució de les empreses del sector servei ha estat positiva, havent-hi millorat el seu nivell tecnològic. Especialment important és el creixement pel que fa al nombre d'empreses, persones assalariades i treballadors autònoms vinculats a serveis de tecnologia d'altra-punta, amb un increment superior al registrat a Catalunya, però en termes generals, continua essent baix.

El Comerç és el sector que més fluxos econòmics genera a la comarca i, per tant, és d'importància estratègica per a l'economia del Maresme i per al seu desenvolupament social i econòmic. El sector es troba al capdavant de l'activitat econòmica tant per nombre d'empreses i persones assalariades com per nombre d'autònoms.

D'altra banda, el subsector sociosanitari s'ha mostrat emergent els últims anys, en especial per l'expansió en l'ocupació que van realitzar les empreses del sector, fonamentalment públiques.

De les empreses de la comarca que desenvolupen la seva activitat al sector industrial es dediquen a la confecció de roba, tèxtil i fabricació de productes metàl·lics.

El sector agropecuari i pesquer és el més actiu i de major arrelament, fent d'aquest sector una activitat important a considerar per nivells d'activitat, de rendibilitat, d'ocupació o d'innovació.

Per últim, el sector turístic, molt rellevant a l'economia del Maresme, que aprofita el patrimoni natural i immaterial de la comarca com a font de generació d'ingressos a través de l'atracció i estada de visitants, vinculat de manera molt específica al segment de sòl i platja i amb una exploració incipient cap altres segments d'activitat turística com és el rural-natural, cultural i patrimonial, de reunions, enogastronòmic, turisme de salut i bellesa, esportiu, nàutic i altres microsegments emergents.

En conjunt, l'activitat econòmica que es desenvolupa en el Maresme està concentrada, fonamentalment, en els serveis, que estan orientats envers el turisme i que han intensificat el seu pes en els darrers 20 anys a l'Alt Maresme i la franja litoral, tot i que la indústria, la construcció i l'agricultura mostren també una presència destacable.

Per tant, en aquest escenari es troba el municipi de Sant Vicenç de Montalt, en el que actualment l'ocupació majoritària són els serveis, amb el 68% de la població activa, la indústria, que ocupa el 22%, la construcció n'ocupa el 8% i l'agricultura, que ha estat l'activitat tradicional juntament amb l'artesania, ha acabat ocupant un lloc marginal amb un 2%.

2.2.3 Habitatge

L'evolució del nombre d'habitatges a Sant Vicenç de Montalt ha estat positiva des del 1991, augmentant el parc immobiliari entorn als 1.300 habitatges, si bé cal indicar que ha estat un fenomen generalitzat en tot el parc construït català. A més, s'ha donat un procés de transformació de segones en primeres residències, en especial pel boom immobiliari de la primera dècada del segle XIX, així com la posició propera del municipi amb la ciutat de Barcelona i la implantació d'infraestructures com la C-32. Aquests habitatges es reparteixen entre primeres residències, segones residències i habitatges desocupats.

En aquest sentit, el número d'habitatges iniciats entre els anys 2000 i 2017, va arribar assolir els 971 habitatges, tenint l'increment més alt a l'any 2003 amb 170 habitatges iniciats i la més baixa deu anys més tard, amb només 2 habitatges iniciats.

NÚMER D'HABITATGES INICIATS																	TOTAL		
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
Sant Vicenç de Montalt	52	05	11	170	63	89	15	40	50	90	30	51	66	52	51	97	12	54	971
Maresme	5.099	4.456	4.008	4.743	5.570	5.885	7.451	5.541	1.530	200	1.504	1.531	1.666	1.52	1.51	1.97	1.12	1.54	9.770

D'acord l'IDESCAT, la distribució del parc d'habitatges en Sant Vicenç de Montalt, respecte el Maresme i Catalunya, és el següent:

Habitatges	Sant Vicenç de Montalt	Maresme	Catalunya
Habitatges familiars. Per tipus. 2011			
Font: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges del INE.			
Dades ampliades			
Principals	2.079	166.198	2.944.944
Secundàries	1.318	24.500	470.081
Buides	152	22.704	448.356
Total	3.549	213.402	3.863.381
Habitatges familiars principals. Per règim de tenença. 2011			
Font: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges del INE.			

D'acord l'IDESCAT, les superfícies dels habitatges en Sant Vicenç de Montalt, respecte el Maresme i Catalunya, és el següent:

Habitatges	Sant Vicenç de Montalt	Maresme	Catalunya
Habitatges familiars. Per tipus. 2011			
Font: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges del INE.			
Dades ampliades			
Hasta 50 m ²		23.442	538.966
De 51 a 90 m ²	460	79.516	1.476.187
De 91 a 120 m ²	425	33.592	560.379
De 121 m ² i més	1.044	29.649	369.412
Total	2.079	166.198	2.944.944
Llars. Per dimensió. 2011			
Font: Idescat, a partir del Cens de població i habitatges del INE.			

Pel que fa a la tipologia històrica d'habitatges, en consonància amb les característiques i dimensions del municipi, és la d'habitatges unifamiliars de cases aïllades, aparellades o en filera, que són els que predominen respecte dels plurifamiliars. Aquest darrers es troben concentrats en els nuclis del Baix Poble, Sant Vicenç de Montalt i passeig del Marquès Casa Riera.

Finalment, pel que fa a la oferta i la demanda, la disponibilitat d'habitatges buits s'ha vist reduïda a la meitat des del 2001, a Sant Vicenç de Montalt es correspon actualment amb una xifra del 4,3% del total, el que representa un marge suficient com per prioritzar aquelles actuacions que comportin un valor afegit per damunt d'aquelles que només tinguin per objecte posar més sòl i/o sostre residencial al mercat.

En tot cas, en la memòria social del document d'aprovació inicial del POUM es farà un estudi més acurat tant de la necessitat genèrica d'habitatges de nova creació a Sant Vicenç de Montalt per als propers 15 - 20 anys com de la necessitat de disposar de sòl apte per a la construcció d'habitatges de protecció oficial, més enllà de que aquesta és una reserva de sòl que s'estigui obligat a complir d'acord amb el vigent *Text refós de la Llei d'Urbanisme* i més enllà de que resulti una reserva qüestionable atès que en l'actualitat el preu de l'habitatge de renda lliure està al mateix nivell que l'habitatge de protecció oficial.

2.2.4 Xarxes bàsiques de servei

La informació de les xarxes existents és escassa, i les dades reals dels traçats i de l'estat d'algunes d'elles no és molt precisa. No obstant així, les companyies de serveis han fet un important esforç per racionalitzar i informatitzar les dades de les xarxes. La documentació dels projectes i plans executats en els darrers anys no s'han recollit en un únic document, ni tampoc els projectes executats i els documents aprovats a nivell executiu s'han actualitzat en base a l'obra executada "as built".

La informació que es dona dona en aquest document sobre les xarxes de serveis existents no vol ser exhaustiu, sinó que vol reflectir els traços bàsics. Les dades presentades o s'han obtingut de les companyies subministradores o bé dels serveis municipals.

Xarxa de sanejament

Actualment la planta de tractaments d'aigües residuals (EDAR) que donen servei a Sant Vicenç de Montalt es localitza a Sant Andreu de Llavaneres, i està en funcionament des de 1999. L'empresa que l'explota és SIMMAR i dona servei a més de Sant Vicenç de Montalt a d'altres municipis, com és el cas de Caldes d'Estrac i Sant Andreu de Llavaneres.

Està dissenyada per cobrir les necessitats de 28.367 habitants. S'ajunten fitxes de les seves característiques tècniques i capacitats de serveis.

El sistema de sanejament podem dir que és separatiu, les aigües pluvials per un costat i les residuals per un altre, encara que de fet una part de les aigües pluvials provinents de cobertes i d'altres superfícies que recullen aigua pluvial no es canalitzen, sinó que discorren per la superfície dels carrers.

Algunes urbanitzacions com a Supermaresme i la Farrera Nord no disposen de xarxa de clavegueram, els residents en aquestes urbanitzacions fan servir fosses sèptiques com a sistema de sanejament. D'altres zones del municipi fan servir sistemes de depuració particular i clavegueres pròpies, per posteriorment abocar a la xarxa general. Les aigües de pluja s'aboquen directament mitjançant col·lectors al mar, les aigües negres tractades per la depuració s'aboquen mitjançant emissari al mar.

La xarxa de clavegueram està formada per col·lectors principals per les vies que fan d'eixos principals i una xarxa secundària que recorre la resta del teixit urbà. Els diàmetres dels col·lectors generals són de 400 mm.

EDAR gestionada pel Consell Comarcal a Sant Andreu de Llaveneres

Tram final de la riera de Balis a on s'aboquen les aigües tractades.

Xarxa d'aigua potable

La companyia subministradora d'aigua és SOREA. L'extracció es fa bàsicament de pous situats en diversos punts del municipi, connectats a diversos dipòsits d'emmagatzematge. Aquests dipòsits es localitzen fonamentalment a les cotes més elevades del municipi, aprofitant la pendent (per gravetat) per a conduir l'aigua pels ramals sense tenir que bombejar-la. Els ramals creuen l'autopista per diversos punts per arribar a donar abastament als barris de les Ànimes i Baix Poble.

La xarxa es troba interconnectada, o dona servei, als municipis de Caldes d'Estrac i Cardedeu. Així mateix, el subministrament al Passeig del Marqués del Casa Riera es fa per un únic punt que a travessa la N-II i la línia ferroviària des del Passeig dels Pins. Els dipòsits tenen capacitats oscil·lant entre els 40 m³ i els 2.000 m³. Els ramals són de diversos materials. Els més antics són de fibrociment, la resta de fosa dúctil, polietilè i PVC.

Dipòsit d'abastament d'aigua potable

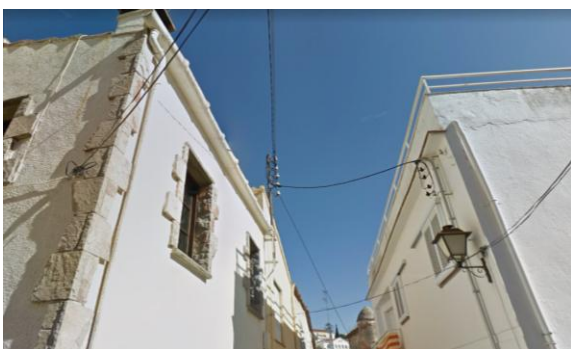
Recollida d'aigua de pluja de la coberta i abocada directament al carrer

Xarxa elèctrica

A Sant Vicenç de Montalt hi transcórrer una línia d'alta tensió que travessa el municipi. La xarxa elèctrica de mitja tensió arriba als diferents assentaments urbans per mitjà de línies elèctriques aèries que transcorren per espais d'elevat amb valor natural i paisatgístic i mitjançant les oportunes estacions transformadores és des d'on es reparteix l'electricitat a les llars i indústries del municipi.

L'empresa responsable de la xarxa de transport d'alta tensió és Red Elèctrica de España i la responsable de la xarxa de distribució elèctrica de baixa tensió és ENDESA.

Pel que fa a la xarxa d'enllumenat, es pot dir que la pràctica totalitat dels assentament urbans del municipi, disposen del corresponent enllumenat públic.

Xarxa elèctrica aèria penjada de les façanes dels edificis i enllumenat

Xarxa elèctrica aèria d'e mitja i alta tensió al incorporar-se al sòl urbà

Xarxa de telecomunicacions

La xarxa de telecomunicacions abasta també a la totalitat dels nuclis urbans, tot tenint cobertura de telefonia i tot disposant d'àrees programades d'instal·lacions de radiocomunicació (APIR).

Xarxa de gas

Els nuclis disposen de xarxa de canalització de subministrament domiciliat de gas propà GLP.

2.3. MEDI URBÀ

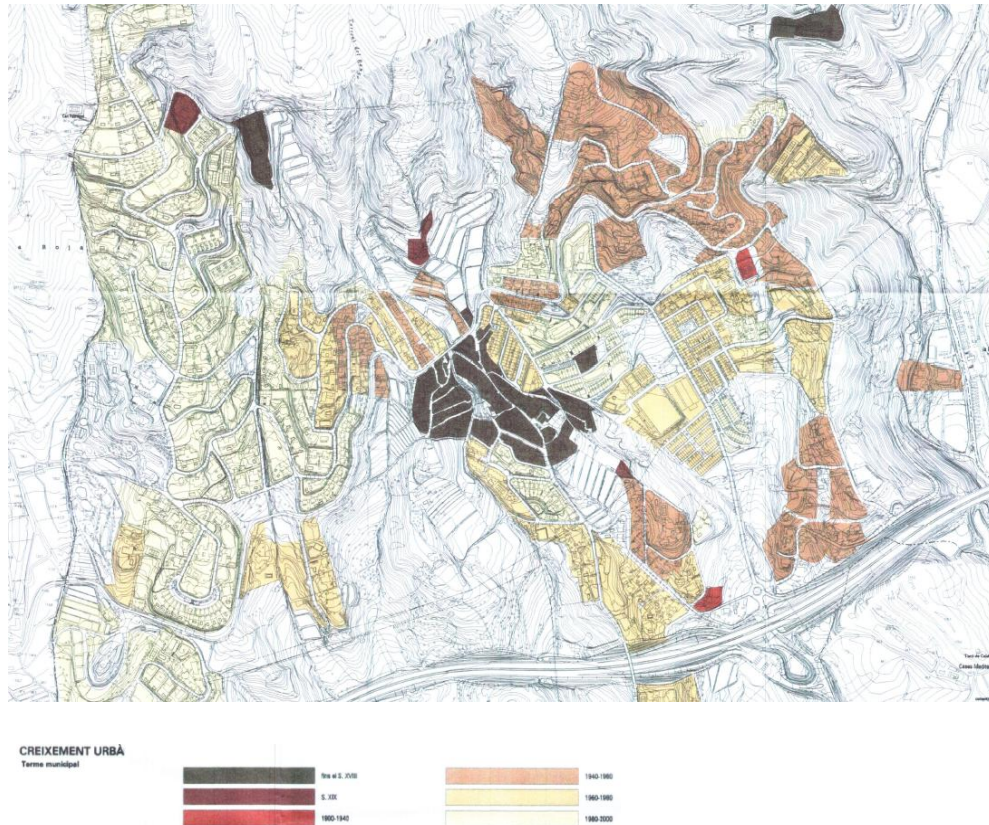
2.3.1 Àrees morfològiques de població

A continuació es dona una perspectiva de l'evolució de la població i s'explica les dependències demogràfiques internes i externes que han determinat la configuració poblacional del municipi de Sant Vicenç de Montalt.

El nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt

Definim com nucli urbà de Sant Vicenç de Montalt, l'àrea que conformen els diversos creixements urbans discontinus formats al llarg del temps per causa de les infraestructures de comunicació que han a travessat el territori. Aquests creixements urbans es poden definir en dos assentaments diferenciats, que són:

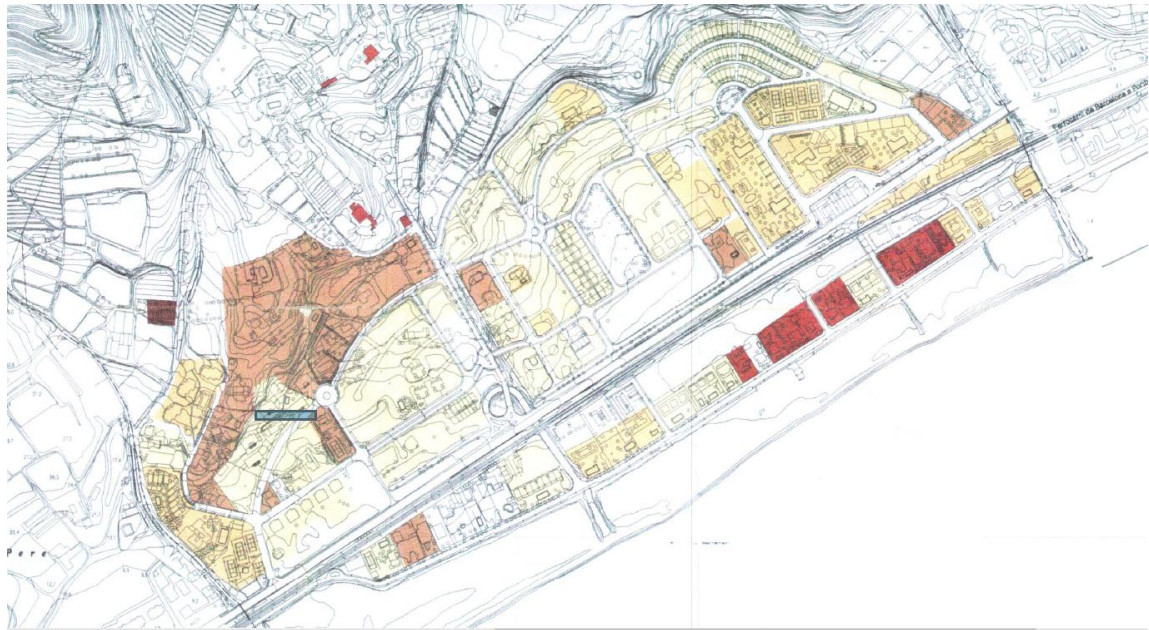
- 1) **El nucli urbà originari de Sant Vicenç de Montalt:** Format sobre un replà de la vesant sud-oest del Montalt, limitat entre el marge dret de la riera de Sant Vicenç i l'esquerra de la riera del Gorg. El replà es situa a una alçada d'entre els 140 i 150 metres sobre el nivell del mar i a una distància aproximada de la costa de 1,80 Km. L'antiga parròquia de Sant Vicenç és un dels seus elements més singulars. És esmentada al segle XII, i es situa a l'extrem sud-oest dominant la plana i el seu entorn. Al voltant de la parròquia s'anirà formant el nucli de Sant Vicenç aprofitant la traça de l'antic camí del Pedró (carrer Major i carrer de Sant Antoni), que des del mar ascendeix cap al Montalt travessant la plana de les Ànimes.

Al voltant de Sant Vicenç i fins a finals del segle XX, han crescut urbanitzacions de vocació residencial, que generalment han estat per processos desvinculats del nucli originari i amb dificultats de per integrar-se a la dinàmica urbana i social del poble. Aquestes àrees residencials són predominantment poc denses, i caracteritzades per les edificacions aïllades unifamiliars, en les que no existeix cap comerç, no servei. L'ocupen una superfície molt important del territori. Tot i així, entre el nucli antic i la riera des Gorgs es concentren agrupacions d'habitatges unifamiliars dels anys 60' al 90' que han permès donar cohesió urbana a una part dels creixements desvinculats del nucli originari.

Les barreres físiques que delimiten aquest assentament urbà són: al nord les fortes pendents dels sòls corresponents a les vessants del massís del Montnegre i el corredor, al sud l'autopista del Maresme (C-32), al est la riera de Caldetes i a l'oest la riera de Balís.

- 2) **Les Ànimes:** Assentament format entre el límit de la platja i els primers turons abans d'arribar a la C-32, es caracteritza per està subdividida en franges d'assentaments per causa de la xarxa ferroviària i de la carretera N-II que creuen el municipi paral·lels a la costa, i en sentit Barcelona a Girona.

CREIXEMENT URBÀ
 Terme municipal

L'origen correspon a una reduïda comunitat de pescadors, recolzada al nord per la carretera, abans de la creació de la xarxa ferroviària. Als inicis del segle XX i com a conseqüència de la demanda de les viles d'estiueig, propiciada pel marc de renovació cultural i social de la Barcelona noucentista, s'urbanitza a partir de la línia de mar i des de l'estació de Caldes d'Estrac, el passeig del Marquès de la Casa Riera, configurant un conjunt d'illes d'habitatges aïllats de temporada entre l'esmentat passeig i la via del tren i la carretera. Aquest fet ha deixat fins els nostres dies un conjunt de cases d'estiueig de gran valor arquitectònic d'avant de la primera línia de mar.

Posteriorment i a partir dels anys 60' amb el fenomen turístic, és quan Les Animes creix ocupant la pràctica totalitat de la plana. Això va ser possible a la bona accessibilitat entre Barcelona i Mataró, que va permetre un ràpid desenvolupament d'urbanitzacions residencials, en especial de segona residència, procés que es va accelerar encara més amb la construcció de la C-32 a l'any 1992. Les construccions d'aquesta època es caracteritzen per tractar-se en la seva majoria d'edificis de tipologies residencials en alçada i hotels, malgrat que no sempre ha estat així com és el fet que es barregen barris d'unifamiliars amb aquestes construccions pròpies dels anys 70'. Bona part d'aquestes construccions van ser executades a partir dels Plans Parcial de les Normes Subsidiàries vigents.

- 3) **Entre les Ànimes i el nucli de Sant Vicenç de Montalt:** concretament per sota de la C-32, s'han portat a terme durant els anys de vigència del planejament nous assentaments recolzats en part per la creació del

camp de golf i el camí del Pedró. Originàriament en aquesta franja de terrenys, que estaven destinats a l'activitat agrícola, es caracteritzaven per la presència de masos que s'organitzaven i colonitzaven el territori. Recentment es va obrir l'avinguda del Sot del Camp, que uneix el camí del Pedró amb la BV-5034, i es va crear un equipament docent format per l'escola del Sot del Camp i l'Institut d'Esteve Albert, gràcies a un conveni signat entre els propietaris del sòl i l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

Dins d'aquest àmbit, l'important promoció turística de Sant Vicenç de Montalt, arrel de la creació del camp de golf, va anar associada a la construcció de zones residencials d'habitatges unifamiliars d'alta qualitat. L'espai que configura el camp de golf i que dona servei a aquest està classificat com a sòl no urbanitzable, el que fa que sigui de gran importància pel municipi atès que el sòl apte per edificar ha reduït molt els espais classificats com a no urbanitzables entre el nucli de Sant Vicenç de Montalt i el mar.

El municipi està totalment comunicat per les xarxes terrestre de les carreteres i de ferrocarril, tot i que aquesta última no té estació a Sant Vicenç de Montalt, però sí a Caldes d'Estrac.

L'accessibilitat per carretera es produeix, o bé per la C-32, a la sortida 108 amb els dos sentits de circulació, o des de la N-II per l'esmentada travessera paral·lela a la costa i a on s'ubiquen els barris de les Ànimes, Baix Poble i del passeig del Marquès de la Casa Riera.

Des de la N-II es pot produir l'accés a la plana de Sant Vicenç de Montalt per dos punts. A l'alçada de Caldes d'Estrac per la carretera BV-5034 de 2,30 km de recorregut, o venint des de Barcelona pujant pel camí del Pedró per arribar a la plana del nucli de Sant Vicenç de Montalt.

Tanmateix, el municipi es comunica internament per la BV-5031 a Mataró i Arenys de Munt, passant per Sant Andreu de Llavaneres, que uneix els tres nuclis de la vessant de la muntanya, i que puja amb una pendent suau i continu, des de la cota 125 de Llavaneres, a la cota 160 de Sant Vicenç i fins la cota 250 del barri dels Tres Turons d'Arenys. Aquesta via, enllaça amb la vila la majoria d'urbanitzacions residencials de baixa densitat implantades al nord de la C-32.

El nucli urbà té actualment 6.272 habitants censats, que representaria el 60% de la capacitat real del municipi en còmput de nombres globals d'habitants, i sense comptar el percentatge de residents estacionals procedents dels habitatges destinats a segona residència, que s'estima que hi sigui entre el 25-30% restant. La resta hauria de ser el nombre d'habitants expectants, atès que hi ha un parc d'habitatge pendent de desenvolupament. Això ens situaria per sobre dels 10.000 habitants.

Si aquest creixement el comparem amb l'escenari expansiu previst per a l'any 2015, de 7.300 habitants, segons les previsions del POUM anul·lat, es pot afirmar que està totalment superat, i que en conseqüència tant les Normes Subsidiàries vigents com el POUM anul·lat no responen a la realitat existent en el municipi de Sant Vicenç de Montalt.

Imatge dels nuclis de la plana de Sant Vicenç de Montalt

Imatges de les Ànimes i el front de mar

El continu urbà i els diversos barris – evolució històrica

A l'haver-hi més d'un nucli urbà, no es pot parlar d'un continu urbà, sinó que s'ha de diferenciar l'assentament de nucli de la vila del de la costa. Així, en relació al nucli de la vila, el seu assentament és molt antic com queda constància per l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Carta Arqueològica).

Cada etapa de l'història ha deixat la seva herència en forma de testimoni arquitectònic, indicant una evolució de la tipologia d'edificació en funció dels requeriments del moment.

Al principi es tractaven d'agrupacions de masos, quines edificacions haurien de tenir segurament les característiques d'una masia rural (edificacions aïllades), amb extensió de terrenys destinats al conreu, que amb el temps i per la necessitat de tenir a prop d'altres oficis, es van transformar en edificacions entre mitgeres i dels quals alguns exemples ens han arribat a avui dia. Les característiques d'aquest model organitzatiu són cases de planta baixa i una planta pis destinades a l'hora per habitar i per l'activitat agrícola o artesana, segons els casos.

El pas de les edificacions rurals a urbanes es calcula que es va començar a fer a partir del segle XVIII, amb un augment de l'alçada dels sostres i de l'aparició d'una segona planta pis. Canvi que es va fer de forma progressiva i que representa la diversificació de l'economia productiva, donant lloc a la desaparició del vincle entre l'habitatge i l'ofici. Aquest canvi de model més urbà, donant façana a carrer, va propiciar l'aparició de les "cases de cos". El model urbà basat en la baixa densitat perdurà fins a finals del s XIX i principis del XX. És en aquest moment amb el reflex de la renaixença que es produeix una demanda de la segona residència d'estiu per les famílies benestants de Barcelona que es materialitza a Sant Vicenç de Montalt al passeig del Marquès de la Casa Riera.

Posteriorment a la Guerra Civil i a la postguerra, l'evolució de la població i dels creixements urbans s'atura, donant com a un únic creixement les cases barates (1946-47). És a partir dels anys 60' i amb l'aperturisme econòmic i polític internacional del Règim Franquista quan es va desenvolupar la colonització de la gran part del territori del municipi, destinat a la segona residència del tipus turístic, de tal manera que el territori es va esquitjar amb urbanitzacions que es situaven de forma inconnexa entre elles.

D'altra banda, entre els anys 80' fins el 2000, s'ha produït la segona ocupació del territori, a partir de la demanda d'habitatge de primera residència i amb població provinent majoritàriament de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. És en aquest període a on situa la vigència de l'actual planejament vigent, i que ha servit per emplenar els espais entre els teixits de les urbanitzacions més antigues. Així mateix, durant aquest període s'ha ocupat el territori per sobre de la carretera de BV-5031, fins a cotes a on fins ara mai s'havia urbanitzat.

Es tracta doncs, d'un continu urbà resultat d'aquesta evolució històrica caracteritzat per grans contrastos, atesa la baixa densificació del nucli històric respecte la intensa edificació a la part baixa, a prop de la carretera N-II.

Així mateix, l'ordenació urbanística vigent afavoreix encara més aquesta situació de contrastos, al mantenir en els sòls urbanitzables els models residencials de creixement d'abans dels 80' i no tractar de fer densificació urbana al voltant del nucli històric i reduir el model de ciutat extensiva existent.

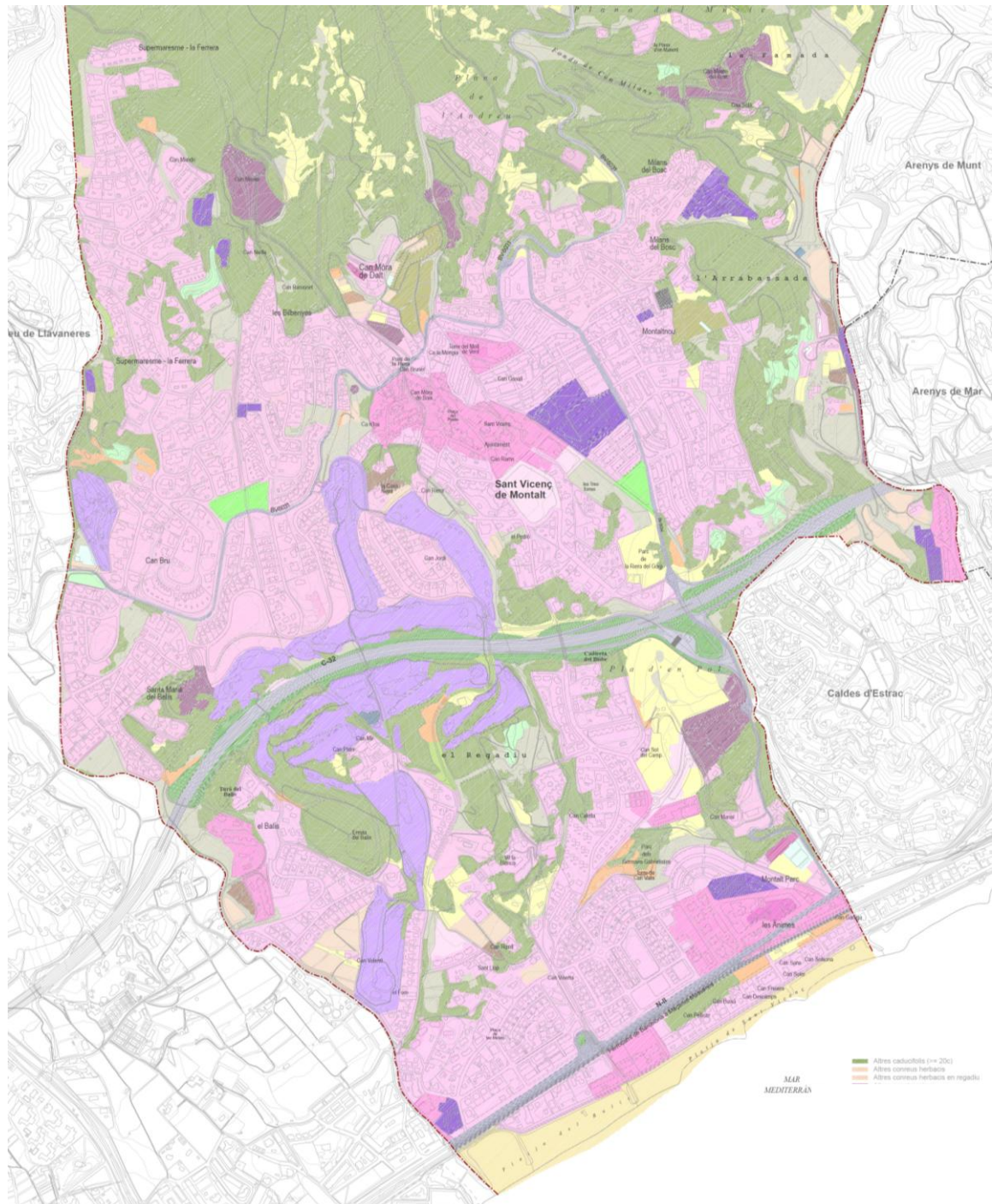
Un altre característica del continu urbà és la manca de continu com a tal, atesa la manca de cohesió social existent, tant dels habitants com a física, i incrementada per les dificultats de comunicació en sentit mar i muntanya a causa de la construcció de l'autopista.

2.3.2 Ús del sòl i tipologia d'edificació

Usos del sòl

L'ús predominant del sòl urbà és el residencial i amb molt poca presència hi han petites activitats industrials i tallers, que contrasten amb les molt escasses i pràcticament inexistentes indústries de gran tamany.

	Altres caducifolis (>= 20c)		Habitatges unifamiliars
	Altres conreus herbacis		Hivernacles
	Altres conreus herbacis en regadiu		Horta familiar
	Altres construccions		Indústries aïllades
	Alzinar (>= 20c)		Matollars
	Alzinar (5-20c)		Matollars de formacions de ribera
	Autopistes i autovies		Matollars en línies elèctriques
	Basses agrícoles		Matollars procedents de tallades arreu
	Basses urbanes		Moviments de terres
	Bosc caducifolis de ribera (>= 20c)		Naus d'ús agrícola
	Camps de golf		Parcs urbans
	Canyars		Pineda de pi blanc (>= 20c)
	Carreteres		Pineda de pi pinyer (>= 20c)
	Cases aïllades		Pineda de pi pinyer (5-20c)
	Castanyeda (>= 20c)		Plantacions de plàtans
	Cementiris		Plantacions de pollancre
	Centre urbà		Platges
	Centres religiosos		Prats i herbassars
	Complexos administratius		Prats i herbassars en línies elèctriques
	Complexos comercials i d'oficines		Prats i herbassars procedents de tallades arreu
	Complexos hotelers		Roureda de roure martinenc (>= 20c)
	Conreus abandonats - prats en zones forestals		Sòl nu per acció antròpica
	Conreus d'horta sota plàstic		Sòls nus urbans no edificats
	Eixample		Urbanitzacions
	Equipaments educatius		Vies de ferrocarril
	Fruiters no cítrics		Vinyes
	Fruiters no cítrics en regadiu		Zones d'esport
	Granges		Zones verdes viàries

Tipologia edificatòria

Dels diferents creixements urbans que formen el sòl urbà del municipi, les tipologies edificatòries existents són:

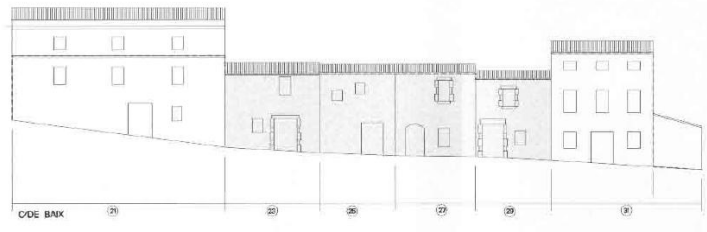
- 1) **Casc antic:** Correspon al teixit històric de Sant Vicenç. Es caracteritza per estar format per edificis entre mitgeres alineats a carrers estrets, generalment segons “cases de cos”, normalment de planta baixa més planta pis i en alguns casos de dos plantes pis.

L'ús predominant és el residencial en la versió unifamiliar, tot i que la normativa existent permet fer plurifamiliars. Addicionalment a l'ús principal es troben altres usos com són construccions destinades a magatzem, pàrquing i comercial. Algunes de les característiques constructives són:

- La composició dels forats en façana són mitjançant eixos verticals equidistants mantenint el predomini del ple sobre el buit.
- Finestres de reduïda dimensió formades per brancals, ampits i dintells de granit abuxardat.
- Portalades en forma de porta solar adovellada, de granit abuxardat, o dintells rectes.
- Com a tècnica ornamental, arrebossats exteriors acabats amb lliscat de calç, entre d'altres.

Casc antic

Exemple de façana d'un carrer del casc antic.

- 2) **Cases en filera:** Comprèn fonamentalment el teixit que va permetre créixer i expandir inicialment el casc antic. Es caracteritza per tenir un tipus d'ordenació sobre l'alineació a vials, creant fileres d'edificacions adossades en les mitgeres, normalment de planta baixa més planta pis, segons les condicions d'edificació. L'ús predominant és el residencial amb jardí a l'interior la de parcel·la. Els paràmetres d'ordenació que regulen aquest tipus de teixit urbà són:

- Parcel·la mínima.
- Percentatge màxim d'ocupació de la parcel·la.
- Fondària edificable.
- Alçaria i nombre de plantes.
- Façana mínima.

Cases en filera

- 3) **Blocs aïllats:** Comprèn les trames urbanes formades per edificacions, que com indica el seu nom, són blocs d'habitatges plurifamiliars aïllats que s'ordenen en illa oberta, sense tenir que alinear-se a vial. Es localitzen bàsicament a la zona de les Ànimes, i en especial al passeig del Marquès de Casa Riera. L'ús predominant és el residencial, acompanyat o no, d'edificacions complementàries destinades a ús comercial, oficines i

pàrquing. El nombre de plantes varia segons l'ordenació que pot ser de PB+2 o de PB+5. Els espais a l'entorn de l'edificació són enjardinats. Els paràmetres d'ordenació que regulen aquest tipus de teixit són:

- Coeficient d'edificabilitat neta.
- Densitat màxima d'habitatges.
- Parcel·la mínima.
- Percentatge màxim d'ocupació de la parcel·la.
- Percentatge màxim d'ocupació en planta pis.
- Façana mínima.
- Separació de l'edificació a vial i a les finques veïnes.

Bloc aïllat al passeig del Marquès de Casa Riera

- 4) **Ciutat Jardí:** Comprèn els sòls urbans amb teixits d'edificació aïllada, per tant en illa oberta, destinades a ús residencial unifamiliar. L'ús predominant és el residencial, acompanyat d'altres usos auxiliars al residencial, com poden ser el recreatiu, esportiu, comercial i l'hoteler. L'entorn a l'edificació és enjardinat. El planejament permet agrupar habitatges fins un màxim de 12. Es tracta del teixit urbà predominant en el terme municipal de Sant Vicenç de Montalt regulats per paràmetres d'ordenació següents:

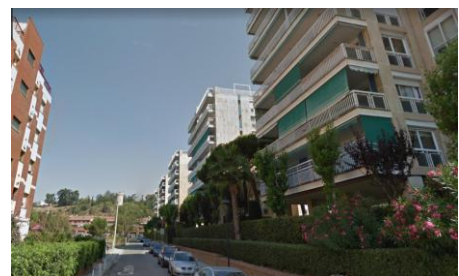
- Coeficient d'edificabilitat neta.
- Parcel·la mínima.
- Percentatge màxim d'ocupació de la parcel·la.
- Alçaria i nombre de plantes.
- Separació de l'edificació a vial i a les finques veïnes.

Urbanització Supermaresme

- 5) **Volumetria específica:** Comprèn els teixits urbans que no s'ajusten a les tipologies anteriors, atès que es van desenvolupar abans de les Normes Subsidiàries. No es tracta d'una tipologia edificatòria en sí mateixa, però donades les seves característiques tenen un tractament diferencial. Els usos admesos són majoritàriament residencials, tant unifamiliar com plurifamiliar, malgrat que és aquest últim el més recurrent.

- Ordenació unívoca o flexible, depenen si el planejament que el va ordenar definia els seus paràmetres de forma concreta o no.

Barri de les Ànimes

- 6) **Industrial:** Comprèn els teixits urbans destinats a usos especialitzats, concretament instal·lacions industrials del tipus logístic o de productiu. L'ordenació d'aquestes edificacions és variable, poden ser en illa tancada o oberta, tot i que a Sant Vicenç de Montalt la indústria existent és amb alineació a vial. Els usos admesos són magatzem, comercial, oficines, esportiu, estació de serveis etc.

Els paràmetres d'ordenació que regulen aquest tipus de teixit urbà són:

- Coeficient d'edificabilitat neta.
- Façana mínima.
- Percentatge màxim d'ocupació de la parcel·la.
- Alçaria màxima.

Indústria

2.3.3 Les tipologies en xifres

En funció de les 6 tipologies d'edificació localitzades en el municipi de Sant Vicenç de Montalt, la distribució percentual d'aquestes és la següent:

Tipologia	Extensió (m2)	% referit a l'extensió
Casc antic	48.210	2,36 %
Cases en filera	148.920	7,29 %
Blocs aïllats	35.012	1,71 %
Ciutat jardí	1.674.662	81,99 %
Volumetria específica	125.255	6,13 %
Indústria	10.633	0,52 %
Total	2.042.723	100,00 %

Es pot observar com a resultat del quadre, que les activitats industrials són escasses o inexistents i que la superfície de més extensió segueix el model de ciutat jardí, situant-se en un 82% del total. Es tracta doncs, la tipologia de ciutat jardí la més afavorida pel planejament vigent i que presenta problemes a nivell de cohesió social i de manteniment d'infraestructures pel propi municipi.

Actualment els criteris més establerts en el camp de l'urbanisme són aquells que tendeixen a minorar l'ús d'aquesta tipologia en favor de models més sostenibles.

2.3.4 El viari i la urbanització

Entramat de la xarxa viària

L'entramat viari de Sant Vicenç de Montalt és irregular. D'aquesta xarxa viària destaquen l'avinguda Montalnou que creua el municipi en direcció perpendicular a la costa i que funciona com a eix vertebrador, la Riera / torrent del Gorg i per últim, el Camí del Pedró i les seves prolongacions en els carrers de Sant Antoni i Carrer Major que travessen el casc antic longitudinalment en direcció nord-sud. A excepció de la BV5031, en direcció paral·lela al mar, no existeix cap altre vial que permeti la connexió transversal dins del casc urbà, tot i això podem destacar el carrer Arboç que uneix l'Avinguda Montalnou amb c/Torrent del Gorg en direcció oest-est i el carrer Romani que uneix aquests dos mateixos carrers en direcció inversa (est-oest).

En quant a la zona de les Ànimes i Baix Poble trobem el Passeig del Marqués Casa Riera (passeig marítim) que ressegueix el litoral i articula l'àrea meridional de la localitat, paral·lels a aquest passeig discorren els carrers Montseny i Maresme, carrers que es poden considerar com a vies principals dins de les Ànimes - Baix Poble.

Tot i no disposar actualment d'una trama de carrers destinats exclusivament a vianants, ni d'una xarxa d'itineraris per a bicicletes, si que es troben diversos espais amb aquestes característiques. Així, diversos exemples de la presència de carrers destinats a vianants són el passeig dels Geranis i de les Heures. El passeig dels Geranis esdevé un espai d'ús per a vianants i bicicletes, realitzant un recorregut des de l'Avinguda de Nostra Senyora de Montserrat fins al carrer de la Ginesta. L'itinerari uneix la zona de les escoles amb altres entorns més residencials del nucli urbà.

Així mateix, un exemple de vial adaptat a recorregut de bicicletes és el carrer del Riera del Gorg, vial executat amb el desenvolupament del sector del PP 6. Es tracte d'un tram curt que s'inicia a l'Avinguda de Montalnou i finalitza a l'alçada del Centre Cívic el Gorg. Les fortes pendents del territori no afavoreix la creació de recorreguts en bicicleta, sobretot en direcció nord-sud, però el que més dificulta la creació d'itineraris és l'escassetat de passos per la C-32 que uneixen la vila de Sant Vicenç de Montalt amb els barris de les Ànimes i Baix Poble.

Nivell d'urbanització

El nivell de la urbanització del nucli urbà de Sant Vicenç podem definir-lo, en conjunt, com acceptable i bo, restant únicament per urbanitzar les zones no consolidades, les unitats d'actuació en vies de desenvolupament, o bé, per desenvolupar.

Viarí per a vianants al passatge de les Heures

Viarí per a bicicletes al carrer de la Riera del Gorg

Exemple de carrer estret amb pendent del nucli antic

Centre de la vila

Zona d'estacionament

Exemple de riera amb tractament de vial

Mobiliari urbà a les noves urbanitzacions

Urbanització tipus de carrer

Urbanitzacions residencials

Pas per sota de les vies de tren al front marítim

Els paviments de les calçades i la carretera que estructura el poble és paviment asfàltic. Les vorades estan encintades i pavimentades, malgrat que són de petites dimensions, existint-ne moltes menors de 0,90 m. Hi han urbanitzacions en que manquen les voreres en una o dues alineació de carrer. Això també passa a la BV-5031, banda muntanya. Les voreres de les urbanitzacions recents superen normalment els 0,90 m. L'arbrat no és un element molt habitual en els carrers i curiosament es dóna poc en els carrers de recent urbanització.

El mobiliari urbà d'espais públics i carrers és escàs, trobant-se especialment localitzat al casc antic i a l'entorn, així com als espais lliures de nova creació dels sectors desenvolupats. L'enllumenat públic està per sobre de la mitja de municipis, i es troba en bon estat. Aquest es pot observar a la pràctica totalitat dels carrers.

L'aparcament en superfície es dóna pràcticament en tots els vials en que la secció ho permet. L'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt ha habilitat zones específiques d'aparcament en el centre de la vila i entorns.